

La Espero

SVENSKA ESPERANTOTIDNINGEN

NOVEMBRO-DECEMBRO 1980
68-A JARKOLEKTO

7/8

ISSN 0014-0694
FONDITA EN 1913

Gotenburga semajno

”En la vera centro de la centro, subtegmenta placo de vigla komerco, en tuta kvartalo de ĉiuspecaj grandmagazenoj, bankoj, Eŭropo-hotelo, restoracioj, trafikstacioj, informoj — jen vi troviĝas en Östra Nordstan de Gotenburgo. Tutan semajnon, de la 3a ĝis la 8a de novembro, la ĉiutaga multmila publiko spertis efikan manifestacion por kaj per esperanto. Sur Nordstadstorget mem, kies ekspozicia surfaco je 600 kvadrataj metroj estis disponebla, okazis la ĝis nun plej granda koncentriĝo en la okcidentaveda metropolo rilate la internacian lingvon.

En tri internaj stratoj, kiuj kondukas la publikon al la ekspozicia placo, pendis de plafone kaj unu apud la alia la grandaj flagoj de esperanto kaj UN, jam tio bona signo de kunlaborado inter du mondaj organizoj. Kvankam la Intergrupo akiris permeson uzi tutsemajne la ekspoziciejon, oni saĝe invitis la UN-societon de Gotenburgo dividi la spacon, ekipon kaj laborfortojn. Kompreneble ĉiuj esperantistoj de Esperanto-Alianco de Gotenburgo aktive agadis dum la semajno per senlaca informado, interparolo kun vizitantoj, akceptante aron da novaj kursanoj, vendante lernilojn kaj centojn da belaj desegnaĵoj kolektitaj en la Jaro de la Infano.

Ĉiutage multe da homoj turnis sin al la publika informejo, demandante pri la bela verda flago ... Ili ricevis tre precizan respondon de la deĵorantaj oficistinoj, kiuj cetere plurfoje ĉiun tagon per laŭtparoliloj tra la tuta kvartalo atentigis la publikon pri la

Dum tuta semajno en komerca centro de Gotenburgo okazis grandega ekspozicio pri esperanto. Jen bildo de la centro Östra Nordstan kaj de la ekspozicio en ĝi.

ekspozicioj, pri esperanto kaj UN.

Antaŭ ĉio la du kunlaborantaj societoj celis prezentadon de siaj respektivaj laborkampoj, tiu de esperanto kaj tiu de UN-asocioj en la mondo. Tion ili faris tute koincide al la konata rezolucio de la ĝenerala konferenco en la aŭtuno 1979 en Barcelono, kie la Monda Federacio de UN-Asocioj klarvoĉe esprimis rekomendon pri kunlaboro inter la esperantomovado kaj la Monda Federacio. Cetere, en tiu konferenco partoprenis aktive reprezentantoj de UEA. En Okcidenta Svedio kunlaborado inter esperantistoj kaj Sveda UN-Asocio, ĝiaj guberniaj kaj lokaj societoj, jam havas tradicion; inter alie okazis dum la lasta jardeko vico da prelegserioj de alilandaj esperantistoj en esperanto, precipe en lernejoj kiel gimnazioj, popolaj altlernejoj, universitataj institucioj k.s. Apartan atenton vekis la ekspoziciado kaj samtempa vendado de la tre ŝatataj bildoj el la granda kolekto de infandegnaĵoj, kiuj alvenis multnombre en la Jaro de la Infano 1979, entute 1400 el 30 landoj, kaj kies unuan ekspozicion inaŭguris la ministro de sociaj aferoj, Gabriel Romanus, la 2an de aprilo 1979. Poste okazis dudeko da ekspozicioj en publikaj artosalonoj, cetere jam dufoje en la nuna ekspoziciejo kunlabore kun sporta kaj virina societoj.

Estis entute tri ekspozicioj paralele, nome du pri la rajtoj de la infano kaj tiu pri la infandegnaĵoj. Tiu agado de Intergrupo okazis en tre intima kunlaboro kun la Sve-
(pluen sur paĝo 47)

Triksini vojaĝis kaj prelegis

Fariĝas pli malgranda por esti pli granda

Per ĉi tiu numero finiĝas serio de *La Espero*. Se vi kolektas la gazeton kaj bindas ĝin, vi bindu la ĝisnunajn ekzemplerojn. La venonta numero havos novan formaton.

Gazetoj konstante ŝanĝas formaton, ankaŭ *La Espero* jam faris tion plurajn fojojn. Ĝi naskiĝis kiel A4-formata revueto (se tiu formato ekzistis tiam), ŝanĝis formaton post iu deko da jaroj al pli malgranda, ree ŝanĝis al A4 ĉirkaŭ la jaro 1940.

Nun estas denove tempo reiri al pli malgranda formato. Kiel la antaŭajn fojojn la kaŭzoj pri la ŝanĝo estas ekonomia kaj teknika. SEF havigis al si propran presmaŝinon: la kaŭzo pri tio estas ekonomia, ĉar la preskosto de *La Espero* jam fariĝis tro alta, malgraŭ tio, ke jam la gazeto estas tre maldika. La nova preso devigas al alia formato.

Sed la ŝanĝo de tekniko ne havas nur negativan signifon. Pli malgranda formato signifas pli grandan gazeton.

La Espero en formato A4 estis dum la lastaj jaroj okpaĝa. Ek de la venonta numero la nombro da paĝoj estos minimume 12, ofte 16. La nova ekonomio de propra presado permesos tion. Similan evoluon *La Espero* havis je pli fruaj formatoŝanĝoj.

Nova formato signifas ankaŭ alian aspekton de la gazeto; sed ne atendu grandajn ŝanĝojn. Pro pliaj paĝoj aldoniĝos iom da nova materialo. Cetere *La Espero* sekvas la ĝisnunan modelon. Sed pli pri la "nova" *Espero* en la venonta numero.

Propra presado alportos iun videblan novaĵon: koloron. Ek de la venonta numero la unua paĝo surhavas ankaŭ iom da alia koloro ol la nigra. Tio eble por multaj el vi estas pli grava ol la ŝanĝo de formato.

Vi eble memoros proponon al la jarkunveno de SEF en Hallsberg pri aldono de koloro al *La Espero*. "La estraro atentigis, ke tiu demando eble solviĝos de si mem, kiam ni havos propran presejon", raportis *La Espero* pri tio. Kaj jen jam realiĝas tiu propono!

Franko Luin

La konata magiisto Triksini — alinome Hans Jörgen Kindler — partoprenis la Universalan Kongreson en Stokholmo kaj la svedaj esperantistoj kaptis la okazon inviti lin al prelegvojaĝo en Svedio.

Kvankam la lernejoj nur ĵus komencis la aŭtunan studsezono, kelkaj kluboj sukcesis aranĝi prelegojn por la gelnantoj kaj en la elementaj lernejoj kaj en la gimnazioj. La lernejoj povis elekti inter la temoj: Grandduklando Luksemburgo kun 20-minuta kolora filmo en esperanto, kaj La lingva situacio en la Eŭropa Komunaro.

Li tre lerte kaj vigle prelegis pri ambaŭ temoj kaj specialan intereson vekis la temo pri la lingva problemo. Triksini havas sperton el Luksemburgo kaj pri la lingvaj malfacilaĵoj tie, kie laboras la Eŭropa Komunaro. La organizo havas ses oficialajn lingvojn kaj oni devas presi ĉiujn dokumentojn en tiuj lingvoj. Triksini donis multajn amuzajn ek-

zemplojn pri la lingva situacio, kiu fakte en si mem estas iomete tragika.

En kelkaj urboj li amuzis la publikon en grandaj placoj per siaj gurĝo kaj pupeto, la sola esperantoparolanta urso en la mondo. Samtempe li donis gravan kaj fruktodonan informadon pri esperanto.

La kluboj en Nybro kaj Lund celebris siajn 50-jarajn datrevenojn kaj Triksini amuzis la partoprenantojn tie. Jam antaŭe ni bone sciis, ke la magiista talento de Triksini estas elstara; nun ni povis konstati, ke la programo de la "Magiisto kun la blua ŝtono" vere estas vidinda. Ni bone komprenas, ke li estas fama en kaj ekster la esperantaj rondoj.

La vizito de Triksini al la kluboj estis kiel vitamininjekto por la aŭtuna studlaboro. Kun sia profunda scio kaj vigla prezentado li konvinkis multajn svedojn, ke esperanto estas lingvo vivanta.

Karin Strandberg

BRASILIEŬ-AVGIFTER

gällande t o m 31 mars 1981:

1. Icke medlem i UEA	410 kr
2. Medlem med årsbok	362 kr
3. Medlem med årsbok och "Esperanto"	295 kr
4. Make/maka till (1)	236 kr
5. Make/maka till (2) eller (3)	254 kr
6. Ungdom t o m 20 år	125 kr
7. Heltidsstuderande t o m 30 år	205 kr
8. Synskadad	162 kr

Anmälningsblanketter får du från Asta Schaedel, V. Ronneholmsvägen 42 B, 217 41 Malmö, telefon 040-91 63 09. Du betalar till postgiro 147429-5, Esperantoförbundet, Specialkonto. Anmälningsblanketten skickar du till ovanstående adress.

Esperantoförbundet

Adress: Brunnsgatan 21, 111 38 Stockholm ★ **Telefon:** 08 - 11 74 34 ★ Förbundets expedition har öppet måndag — torsdag kl. 17 — 19, (säkrast tisdagar) ★ **Postgiro:** 20 12 - 3 ★ **Medlemsavgift:** direktansluten medlem 50 kr, ungdomsmedlem under 26 år 25 kr, familjemedlem (utan tidning) 15 kr ★ **Prenumerationsavgift för *La Espero* och *Esperantonytt*** ingår i medlemsavgiften ★ Medlemmar under 30 år får dessutom ungdomsförbundet SEJUs blad *ktp*.

La Espero

Organ för Svenska Esperantoförbundet ★ **Adress:** Brunnsgatan 21, 111 38 Stockholm ★ **Ansvarig utgivare:** Bertil Åkerberg ★ **Redaktör:** Franko Luin, Mygdalsvägen 123, 135 42 Tyresö, telefon hem 08 -

712 82 91 ★ **Prenumeration:** 40 kr per år, postgiro 20 12 - 3, Esperantoförbundet ★ **Tidningen** utkommer med åtta nummer per år: i februari, mars, april, juni, september, oktober, november och december ★ **Manusstopp:** den 10, månaden före utgivningsmånaden ★ **Fotosats:** Esperantoförbundet ★ **Tryck:** Sturetryckeriet AB, Stockholm 1980

Esperantoförlaget

Postadress: Box 7502, 200 42 Malmö ★ **Besöksadress:** Mölllevångsgatan 20 B ★ **Öppettider:** 1 sept — 15 maj; onsdagar kl. 10 — 11, torsdagar kl. 17 — 18 ★ **Skriftliga beställningar** expedieras hela året, även under sommaren ★ **Telefon:** 040 - 12 20 29 ★ **Postgiro:** 578 - 5 ★ **Expedition:** Wivi Nilsson ★ **Styrelsens ordförande:** Åke Blomberg

Gotenburga semajno

da Unicef-komitato (depost jardekoj ŝtata komitato en Svedio), kiu ankaŭ sendis belan diplomon al ĉiu kontribuinta infano, ĉirkaŭ 900.

Nun vendiĝas la bildoj kaj jam en la unua semajno la vendosumo fariĝis 3 846 skr. Tiu enspezo bonfaros al tri institucioj avantaĝe al infanoj: al *Bona Espero*, la konata baza lernejo kaj hejmo por georfoj en Alto Paraiso (Brazilo), al okulklinika agado E3, laboranta en Kamerunio (Okcidenta Afriko), kaj al infanoj kaj patrinoj suferantaj pro la tertrema katastrofo en El Asnam (Alĝerio). Antaŭ la jarfinaj festoj Inter vendos bildojn plurloke, i.a. en la urba Informa centro. Revizoroj de la Gotenburga sekcio

de la internacia asocio *Savu la Infanojn*, kiu agadas surloke en Alĝerio, kontrolos la enspezojn kaj distribuadon de la vendosumoj. Ni ne forgesu, ke estas reala motivo malantaŭ la nun komenciĝinta vendado de la belaj infanaj artaĵoj. La donacintoj per siaj bildoj partoprenas gravajn helpagadojn inter suferantaj infanoj. Tiel ankaŭ esperantistoj povas organizi kampanjojn de praktika valoro en la socia vivo plurloke en la mondo.

Danke al bonaj rilatoj eblis prezenti bonkvalitajn programojn ankaŭ de la scenejo ligita al la ekspozicia placo. Tion ni faris du tagojn de nia semajno, merkrede kaj vendrede. Unue aperis 46-persona danctrupo kun muzi-

kisto, kiuj prezentis preskaŭ tuthoran programon. Tiu trupo en siaj buntaj kaj allogaj popolkostumoj venis al Svedio por prezentaĵoj en nur kvin urboj. La artistoj tute senpage aperis antaŭ la tre granda kaj entuziasma publiko. Due ni povis prezenti hungarajn operetojn kun kanto de Laszlo Pasztor, siatempe aktiva membro ĉe la operetaj scenejoj de Budapeŝto kaj Innsbruck. Tiun belan prezentaĵon per muziko fortepiana akompanis Elisabeth Brander, kiun varme aplaudis la ravita publiko.

Kunlabore kun la sporta societo GAIS ni kun permeso de la ŝtataj aŭtoritatoj povis aranĝi kvar loteriojn dum la semajno. Konsiderinda vendosumo, ne malpli ol 60 000 skr, donis al Inter-grupo kaj la UN-societo 20 000 skr. Post pago de ĉ. 8 000 skr, t.e. kostoj ligitaj al la semajno, tamen restas konsiderinda sumo por dividi inter la du organizoj.

Ni ne forgesu mencii, ke ni montris la dulingvan bildokaj tekstoekspozicion pri diskriminacio, kiu estas jam konata al la partoprenintoj de la 65a UK en Stokholmo. Nun ĉi tiu ekspozicia aranĝo estas kompletigita per informo pri la kongreso, i.a. per pligrandigita svedlingva traduko de la inaŭgura parolado de la prezidanto de la sveda parlamento, Ingemund Bengtsson.

Jam estas ricevita promeso de la direktoraro de la Gotenburga vendocentro, ke ni rajtos aranĝi novan semajnon en 1981 kaj ankaŭ tiam en la semajno 45.

La aranĝantoj deziras danki plej elkore al pluraj esperantistoj, kiuj bonege laboris dum la informa semajno. Kelkaj eĉ malavare oferis al esperanto tutan semajnon de sia ofica libertempo. Tiel sindonaj esperantistoj praktike montras sian apogon. Honoron al ili!

Lennart Åberg

Vänskapsveckan

POSTKORT, i satser om 10 per sats 8,—
(meddela om korten önskas med eller utan text)

BREVMÄRKEN, i satser om 30 per sats 7,—

AFFISCHER, i satser om 10 per sats 8,—

Priserna inkluderar moms och porto. Expedieras endast mot förskotts betalning.

ESPERANTOFÖRLAGET
BOX 7502, 200 42 MALMÖ
Postgiro 578-5

Ankoraŭ kelkaj bildoj el Gotenburgo. Sur unu el ili Märtha Andréasson pretas doni ĉiajn informojn pri esperanto al la vizitantoj. Sur la aliaj bildoj estas preskaŭ videbla Lennart Åberg, kiu aranĝis la ekspozicion.

Pli interesigu pri esperantolibroj!

En antaŭa numero de *La Espero* mi petis interesitojn de esperantaj libroj skribi al mi por ricevi liston de libroj troveblaj en la biblioteko de Umeå. Mi volas sciigi vin pri la rezulto, kiu fakte ne estas tro instiga. Mi ricevis nur ok leterojn. Ili tamen varmigis min pro ilia varma enhavo. Sed ĉu vere ne troviĝas pli ol ok esperantistoj en la tuta lando, kiu ŝatas librojn? Mi ne povas kredi tion!

Ĝis kiam viaj propraj bibliotekoj estos plenplene libroj esperantaj, vi povas peti liston de mi. Vi estu bonvenaj. Nur sendu afrankitan koverton kun via nomo kaj adreso, kaj vi ricevos respondon post kelkaj tagoj. Antaŭa membro de nia klubo, David Sandström, kiu translokiĝis al Malmö, afable donacis librojn, pere de ni, al la urba biblioteko, pro tio la stoko

nun entenas ĉirkaŭ 100 librojn.

Mi rekomendas al ĉiuj kluboj ekfunkciigi kontakton kun siaj bibliotekoj, uzi la ejon kiel metropolo por nia agado. Ĉiam provizi la montrilojn per reklamo pri esperanto, ekzemple *Esperanto-Nytt*, *Esperanto idag* ks.

Alia tre necesa faro estas instigado de la biblioteko prepari konvenan valizeton kun lernolibro de esperanto plus kasetoj por ĝusta elparolo por memlernado. En Umeå ni donis al la biblioteko la lernolibron *Ek!* plus kaseton kun parolo de Lennart kaj Iva Åberg, kio videble bone funkcias. Eble estus bone aldoni lernolibron kun svedlingva teksto por la gramatiko.

Ĉion por pli bona kontakto kun la publiko, ĝis kiam ni havos televidajn kursojn por la tuta lando. **Ivar Nilsson**

Ett argt brev om vanlig mjölk

Jaha, nu tänker dom avskaffa ordet mjölk. Eller kanske inte avskaffa — bara förtränga det till förmån för det ungdomligare och trevligare uttrycket MILK.

Vi vet hur det går. Vi säger inte längre saft för den vätska som vi får när vi pressat frukt. Det ska heta juice, eller stavas jos, som några ljushuvuden hittat på. Vi säger inte längre småbarn eller spädbarn — det ska vara bebis. Det heter inte längre varmkorv — nej, varm hund ska det vara "hot dog". Och vi faller gång på gång in i fällan och anpassar oss till marknadsförarnas eller andra o-tänkande säljarnas idéer.

Nu har turen alltså kommit till mjölken. Med hjälp av Stenmark, sportkläder, fritidsplagg, tryckta skjortor mm mm kommer ordet MILK att inpräntas i våra huvuden.

Vad för fel är det för fel på ordet mjölk?

MILK kommer att smaka precis likadant, det kommer

att vara precis lika vit, det kommer att ha precis lika många beståndsdelar som den bondmjölk vi dricker idag.

Det finns en reklambyrå bakom kampanjen för MILK, en svensk reklambyrå (Carlsson & Broman), och de svenska mejerierna. I en artikel i *veckans affärer* säger Carlsson-delen i reklambyrå, att "vi ... försökt ge den vita drycken en ny och spännande image (!) just genom att lansera begreppet MILK, som inte bara står för mjölk utan även för olika former av mjölkdrinkar." Skitsnack!

Det kommer att gå som med ordet saft. Till sist kommer mjölk att betyda en vit vätska som man får fram genom att blanda ett kemiskt medel in i vattnet.

Skriv till mig närmaste mejeri och tala om det för dom vad dom har gett sej in i.

Fridolf Månsson

Ili estas aŭdeblaj en tuta Svedio

Multaj radiostacioj dissendas en esperanto, sed ne ĉiuj estas aŭdeblaj en Svedio. Por faciligi al vi la aŭskultadon Jan-Olof Svensson regule preparas listojn pri stacioj aŭdeblaj en Svedio kaj pri iliaj sendotempoj. La listo, kiu aperas ĉisube estas komprenata jene:

unue venas la nomo de la stacio; sekvas la horoj de la dissendo; trie venas la ondlongoj/frekvencoj de la stacio. Bonan aŭskultadon!

Ĉiutage

Varsovio: 06.00 — 06.30
200/1503 75,85/3955
50,04/5995 48,90/6135
41,27/7270

Varsovio: 16.30 — 17.00
42,11/7125 31,50/9525

Pekino: 21.00 — 21.25
31,98/9380 25,86/11600

Varsovio: 22.30 — 22.55
200/1503 75,85/3955
50,04/5995 49,22/6095
41,18/7285

Lunde

Berno: 19.00 — 19.10
75,28/3985 48,66/6165
31,46/9335

Berno: 23.00 — 23.10
samaj ondlongoj/frekvencoj

Marde

Zagrebo: 23.45 — 24.00
262/~1145

Ĵaŭde

Vatikano: 07.10 — 07.25
41,38/7250 31,17/9625
25,61/11715

Berno: 19.00 — 19.10
same kiel lunde

Berno: 23.00 — 23.10
same kiel lunde

Sabate

Vieno: 17.45 — 17.55
48,74/6155; ripeto dimanĉe

Berno: 19.00 — 19.10
same kiel lunde

Berno: 23.00 — 23.10
same kiel lunde

Dimanĉe

Vieno: 06.45 — 06.55
41,24/7275 30,90/9710

Radio Roma: 21.00 — 21.15
25,42/11800

Vatikano: 21.05 — 21.15
196/1530 48,47/6190
4138/7250 31,17/9625
25,64/11700 19,84/15120

Sed ne sufiĉas, ke vi aŭskultas la esperantajn dissendojn: skribu al la stacioj kaj informu ilin, ke vi faras! Skribu kion vi aŭdis — aŭ ne aŭdis —, komentariu, salutu. De la kvanto de viaj leteroj dependas, kiom longe kaj kiom ofte oni dissendos de ĉiu unuopa stacio. Jen la adresoj al la supre menciitaj stacioj:

Svisa Radio Internacia
Esperanto-fako
CH-3000 BERN 15, Svislando

Radio Pekino
Esperanto-sekcio
BEIJING, Ĉina PR

Radio Roma
Esperanto-fako
Pk. 320
I-00100 ROMA Centro corr.
Italia

Radio Polonia
Esperanto-redakcio
Pk. 46
PL-00-950 WARSZAWA 1
Pollando

Radiovaticana
Esperanto-redakcio
Piazza Pia 3
I-00193 ROMA, Italia

ORF
Esperanto-redakcio
A-1136 WIEN, Aŭstrio

Radio Zagreb
Esperanto-fako
YU-41000 ZAGREB, Jugoslavio

Nordiska språkåret för alla nordbor

Läsåret 1980—81 har av Föreningarna Nordens förbund utlysts som ett nordiskt språkår. Syftet är att fästa nordbornas uppmärksamhet vid den betydelse som den nordiska språkgemenskapen och språkförståelsen har för hela den nordiska samhörigheten och det omfattande nordiska samarbetet.

De språk som har, så att säga, hemortsrätt i Norden, bildar ett nog så brokigt mönster. Vi får faktiskt räkna med hela åtta olika språk, och flera av dem kan delas in i olika mer eller mindre officiella varianter: danska, finska (och sverigefinska), färöiska, grönländska, isländska, norska (bokmål och nynorsk), samiska (med två eller tre olika varianter) samt svenska (och finlandssvenska). Av dessa hör finskan och samiskan till den finsk-ugriska språkfamiljen, grönländskan är ett eskimåspråk och de övriga hör till den nordiska grenen av de germanska språken.

Det är emellertid bara de tre så kallade centralnordiska språken, danskan, norskan och svenskan, som i det stora hela är inbördes förståeliga, nära nog som dialekter av ett och samma språk. I första hand är det alltså dessa språk vi tänker på när vi talar om den nordiska språkgemenskapen. Men det innebär ingalunda att det bara är danskar, norrmän, svenskar och finlandssvenskar som kan ta del av språkgemenskapen. Färoingar, grönlänningar och islänningar reder sig i allmänhet bra på danska och förstår också norska och svenska, de flesta samerna behärskar antingen norska eller svenska och en betydande del av finnarna klarar sig på svenska. I vissa fall måste man i alla fall ta till tolkning, framför allt för finnarnas skull. Eftersom tolkning aldrig ger fullt tillfredsställande resultat är det därför ett starkt nordiskt intresse att finnarnas kunskaper i svenska förbättras genom att svenskans ställning i de finska skolorna stärks.

Ett steg i denna riktning är det nyinrättade Nordiska språk- och informationscentret i Helsingfors. Centrets huvuduppgifter är att för-

medla nordiskt studie- och informationsmaterial till skolorna i Finland och att ordna och förmedla kurser i svenska och andra nordiska språk, i första hand för lärare och tjänstemän.

En annan nordisk institution på språksamarbetets område är Nordiska språksekretariatet med säte i Oslo. Språksekretariatet är i första hand en samarbetsorganisation för de nordiska språknämnderna, och de har till uppgift att arbeta för att bevara och styrka den nordiska språkgemenskapen och främja den nordiska språkförståelsen. Bl a granspråksundersökningen och olika samnordiska ordboksprojekt hör till språksekretariatets intresseområde.

Tidningen Vi i Norden ägnade ett helt nummer åt det nordiska språkåret

Språksekretariatet sysslar också rent konkret med språk- och terminologifrågor som angår mer än ett språk. Det är självfallet olyckligt för granspråksförståelsen om nya begrepp får olika ord i de skilda nordiska språken, såsom danskans **knallert** och svenskans **moped**, danskans **datamat**, norskans **datamaskin** och svenskans **dator**. För att förebygga detta försöker man numera inom språknämnderna i god tid få termfrågorna diskuterade på ett nordiskt

plan. Så har t ex televerken och radiobolagen i Danmark, Norge och Sverige på rekommendation av Nordiska språksekretariatet gått in för benämningarna **teledata** och **text-TV** för två nya användningsområden för våra teveapparater — det ena en möjlighet att via telefonnätet kommunicera med en data-central som kan sända information i form av text, siffror eller enkla illustrationer, det andra ett sätt att centralt sända ut texter över det vanliga tevenätet. Ett annat exempel är att sekretariatet rekommenderar användningen av **ruta** för det som med ett engelskt ord kallas **display** på t ex fickräknare och digitalur. I stället för att använda det främmande uttrycket **digital display** kan man alltså t ex i en annons säga att en fickräknare har en **teckenruta** med plats för 12 siffror.

Ofta är det ju så att finskan lanserar egna ord långt före svenskan. Det gäller t ex uttrycket **hidastettuna** i samband med teveutsändningar

av idrottstävlingar o dyl, där man på svenska vanligen har använt det engelska **slow motion**. Enligt mönster av det motsvarande danska uttrycket, **langsam gengivelse**, rekommenderar man nu på svenska **långsam återgivning** eller **långsam repris**. Också den frågan diskuterades ursprungligen inom Nordiska språksekretariatet.

Mikael Reuter

(ur Suomen Sanoma/Finlandsnytt, 1980:4)

Och för de unga?

Man talar ibland om det ringa intresset för esperanto i vårt land. Om vi nu vaknar upp — och finner att våra ungdomar är nyfikna på esperanto, att lärare frågar: "Vad har ni att erbjuda för esperantoböcker som kan fånga ungarnas intresse?"

Ja, vad har vi då?

Aniara, en bok för finsmakare. *Frithiofs saga*, med parallelltext svenska och esperanto, en bok som biblioteken visat intresse för. Men för våra ungdomar behövs något lättare.

Vi kan ta fram:

□ *Asteriks* med god esperantotext;

□ *Infanoj en la mondo*, en intressant och lärorik bok utgiven av danska Unicef-kommittén;

□ *Praktika bildvortaro de esperanto*, en trevlig sak som Esperantoförlaget påpassligt tagit hem;

□ *Poezia bukado por geknaboj de la mondo*, skriven av Bertram Potts.

Vi har inte:

Roliga ungdomsböcker med svensk och esperantotext. Varför inte försöka med *Röde Orm*, ett häfte med några kapitel och mycket bilder? Eller någon av Astrid Lindgrens böcker eller *Dubbelkrut* av Birger Vikström med författarens egna bilder?

Vilka vill översätta?

Varför inte lämna ut uppgifter till klubbarna, så kanske något positivt blir uträttat?

Jag vill till slut påstå att intresset för esperanto inte är så svårt att väcka upp, om vi försöker bearbeta ungdomar, lärare och bibliotek.

Bengt Alsén

Forlasis nin por ĉiam

Pluraj membroj forpasis dum la lastaj monatoj — membroj pri kiuj la redaktoro de *La Espero* ricevis nekrologojn kaj aliaj, pri kiuj li eksciis alimaniere. Pro tre bedaŭrinda manko de spaco en ĉi tiu rubriko, tiuj nekrologetoj devas atendi ĝis la venonta numero.

Malgraŭ ĉi tiu kroma prokrastigo ilia forpaso same forte sentigas.

EG är ett babelstorn som kostar pengar

Den brittiska konsumentkooperationens tidning *Co-op News* har under hösten haft en liten debatt om språkproblemen i EG och om esperanto som den tänkbara lösningen.

Så läser vi följande i EGs egen informationsskrift *Rätt och fel om EG* under rubriken "Är EG ett Babelstorn som kostar en massa pengar?"

"Deltagandet av ett stort antal personer förutsätter att dokumenten översätts och att sammanträdena föregår på de sex EG-språken. Under 1978 hade man över 8 000 sammanträden med simultantolkning, och varje sammanträde kostade omkring 3 200 ERE (europeiska räkneenheter, 1 ERE är ungefär 5,77 skr, alltså 18 500 per sammanträde).

Europakommissionen har över 1 200 fast anställda tolkar och översättare. Räkna man med den kontorspersonal

som assisterar dessa blir det ungefär en tredjedel av EGs anställda som är sysselsatta med språkliga uppgifter.

Ett Babelstorn som kostar pengar?

Ja kanske. Men det är rimligt att EG vänder sig till europeerna på deras olika språk. Och det är också rimligt att medlemsländerna inte vill acceptera att något annat lands språk får prioritet. Och vilket språk skulle man då välja, och var skulle man stoppa om man valde mer än ett?

I administrationen underlättas det dagliga arbetet av att EG-tjänstemän ska kunna minst ett medlemslands språk utom det egna. Och många av dem kan flera."

Så långt EGs egen skrift. Var hittar man bättre argument för esperanto?

Bengt Nordlöf

La gejunuloj renkontiĝas

Kion faras la gejunuloj? Ili renkontiĝas. Antaŭe SEJU renkontiĝis meznombro du fojojn po jaro, sed kiam la esperanto-intereso kreskas, ankaŭ la kunvenoj okazas pli ofte. Tial okazis kroma manifestacio por esperanto en Uppsala en novembro kaj la intenco estas, ke la gejunuloj en marto arangu renkontiĝon en Stokholmo, precipe por la multaj komencantoj.

Tiuj renkontiĝoj estas konsiderataj amuzaj kaj agrablaj, sed ĉu la junuloj nur amuziĝas kaj ne laboras por la lingvo?

Ne, SEF ne povas akuzi siajn gefilojn esti mallaboremaj. Dum ĉiu renkontiĝo SEJU dum kvar ĝis kvin horoj estrarkunvenas kaj cerbumas profunde pri la kutimaj problemoj, t e kiel informi pri esperanto kaj kiel disvastigi ĝin, kaj iam atingas por la estonteco gravan konkludon. Dume la aliaj kursas, kaj tio tre necesas, ĉar kelkaj partoprenantoj konsekvece rifuzas

lerni esperanton en siaj hejmaj lokoj, kvankam tie ekzistas kursoj.

La lasta kunveno do estis manifestacio por esperanto kaj ni kantis bonkonatajn kantojn esperantlingvaj kaj disdonis 2000 flugfoliojn sur la ĉefa placo de Uppsala.

Krome ni en ABF-ejo kaj en la biblioteko montris al la publiko guton de la maro da esperanta literaturo.

Ekster tiuj renkontiĝoj la gejunuloj tre diligente kaj fervore laboras. Kelkaj, ekzemple, ja skribis al SÖ (tiun leteron vi povis legi en antaŭa *La Espero*), aliaj instruas en studrondoj kaj aliaj regule laboras en la nova Esperanto-Centro.

Ni gejunuloj, kiam ni okaze renkontiĝas aŭ interkontaktas, ĉiam povas konstati fortan esperon je la estonteco inter ni. Ni ne nur estas esperantistoj, sed ankaŭ esperantoj.

Börje Lund

«Revolutionen» fortsätter i Iran

La Espero har flera gånger skrivit om vad som händer i Iran beträffande esperanto. Utvecklingen fortsätter i oförminskad takt. Revolutionens vågor och kriget med Irak tycks inte påverka utvecklingen av esperantorörelsen.

Esperantokurser med tusentals elever i Teheran, redan före revolutionen, blev en plötslig händelse som rörde om i hela den internationella esperanto-rörelsen. När så mycket annat stod stilla under revolutionen, fortsatte dessa kurser i oförminskad skala. Utgivningen av en ny lärobok i samhällskunskap för Irans gymnasier, under 1979, där en hel kapitel handlar om esperanto och om ideerna bakom esperanto, gav upphov till tusentals brev till utbildningsministern med tack att en sådan revolutionerande mänsklig uppfinning blev presenterad, och att eleverna borde vara befriade från att lära sig de språk som, på något sätt, bär inom sig imperialistiska ideer.

Språket i dessa brev och petitioner känns kanske ovana för oss, men tycks vara vad man kan vänta sig i dagens Iran.

Alla dessa petitioner, 84 000 under sex månader, blev förstas en kraftig uppbackning av den unga esperantorörelsens målsättning, att göra esperanto till en kraftig organisation

Eftersom många av de 84 000 petitionerna innehöll kravet på kurser för lärare och på införandet av esperanto på högstadiet, blev utbildningsministeriet tvunget att anord-

na kurser för lärare. I april 1980 skickades ett officiellt cirkulär till alla högstadieskolor i landet med erbjudande till språk- och samhällslärare att vara med på sommarkurser i esperanto under 22 dagar.

Sommarkursen för lärare planerades för 300 deltagare — man blev tvungen att ta med 500 lärare och anordna en kurs till vid ett senare tillfälle, i augusti. Till denna kurs kom 175 lärare, så totalt blev 675 lärare utbildade i esperanto i somras i Iran.

500 LÄRARE I STÖRSTA KURSEN

Den stora kursen ägde rum mellan den 7:e juni och 3 juli i f.d amerikanska klubbens lokaler. Av deltagarna var ca 300 från Teheran, 200 från övriga Iran.

175 elever fortsatte kursen en vecka till, till den 10 juli.

Kurserna pågick under sex dagar varje vecka. Huvudkursen innehöll tre och en halv timmes undervisning per dag plus c:a två timmars övningar, sammanlagt alltså 66 undervisningstimmar, 44 övningstimmar — 110 studietimmar. Hela arbetet med dessa kurser blev gjort av tre(!) lärare, något otänkbart i Sverige. Men eftersom vi redan tidigare fått rapporter om kurser med 300 — 500 deltagare per lärare, så låter det helt normalt med sådana tal.

Under den ordinarie studietimeren kunde 66 kurser rapporteras i Teheran, med 3 125 elever vid tre universitet, sju moskéer och 56 högstadieskolor.

Jubilea glumarko por jubilea kongreso! Beligu viajn leterojn per ĝi!
Mendu la glumarkojn ĉe Esperantokongresen i Malmö 1981 per pago al la poŝtgiro 62 23 71-3. Unu folio kun 10 glumarkoj kostas 5 kr, tri folioj 10 kr.

Ĉasante orkideojn

Ankoraŭ ne estis alveninta la tago, en kiu ni startus nian penetradon en direkto de la vojopinto. Kolonelo Vanique prokrastis la viziton, timante pro niaj pluraj ĵurnalistoj aperis tie — ĉiuj venintaj en aviadilo al la kampadejo — por aranĝi enketon inter la ekspediciuloj —, sed revenis al la civilizita mondo la saman tagon, publikigante en siaj ĵurnaloj fantaziajn raportojn pri siaj "aventuroj". Kio, tamen, pleje konfuzis la ekspedician ĉefon, estis la ĉeesto, en tiu soleca regiono, de virino bonmaniera, de malfortika eksteraĵo, kaj eĉ pretendanta pasi Mortriveron kaj internigi ĝis la Serra do Roncador (Sera do Ronkador). Promesinte al kolonelo Vanique ke ni prenos sur nin respondecon pri ĉio kio povus al ni okazi, li certigis al ni ke post kelkaj tagoj li mem nin akompanos.

Ni utiligis tiun tempon por konatiĝi kun la vivo de la kampadejo kaj speciale kun la vivo en la praarbaro. Tiucele ni faris oftajn ekskursojn en la ĉirkaŭaĵo. En la budo de la radio-telegrafisto Alencar (Alenkar) ni rimarkis belegajn orkideojn, kiujn Meri ne ĉesis admiri. Ilia posedanto volis donaci al ni kelkajn, sed ni decidis ne akcepti tion kaj persone ekiri al la serĉo de orkideoj en la arbaro. Jen kiel ni fariĝis ĉasantoj de orkideoj.

"Orkideo" estas magia vorto en la tuta mondo. En la salonoj ĝi signifas plejan distingitecon, kiel donaco, la plej delikatan atentemon, en la florvendejoj prezojn plej altajn. Ĝia nomo estas universala. Nur la portugala faras escepton. "Parásita" oni ĝin nomas simple. Kaj kiam oni aŭdas tiun nomon el la buŝo de loĝanto de Matogrosso, la fabela planto perdas sian

34

grundon. Ĉar, alie, povas okazi, kion spertis Meri. Certmomente, dum mi tranĉis per la maĉeto la herbajon por malfermi al ni vojon, mi aŭdis krion de teruro. Mi turniĝis kaj vidis Merin kun kruro enterigita ĝis super la genuo. Mi helpis ŝin eliri la truon kaj rimarkis ke ŝi havis la kruron kovritan per formikoj etspecaj nomataj "fajroformiko". Dum mi liberigadis ŝin de la insektoj, ŝi daŭrigis sian plendadon, kion mi unuamomente aljuĝis al la malagrabra impreso de ŝia falo. Sed iom poste mi povis konstati ke la formikoj plenigis ŝian kruron per ruĝaj makuloj kaj vezikoj. Ni devis retiriĝi rapide, ĉar el la detruita formikejo venadis ĉiam pli granda nombro da loĝantoj, kiuj sin disetendis ĉirkaŭe. Kaj ni ne havis intereson denove rilatiĝi kun ili.

Ni daŭrigis nian marŝon en la arbaro, kaj subite ekvidis aron da orkideoj, de kvardeko da floroj eksterordinare grandformataj. La valora trovaĵo lokiĝis en branĉo elstaranta je apenaŭ dumetra alto, kiun mi povus — mi pensis — tranĉi, sen neceso grimpi sur la arbon. Ni alproksimiĝis, kaj kun la plej granda entuziasmo mi lanĉis la unuan hakfrapon. Seke ĝi brusonis, kaj samtempe aperis vespero forlasante sian vespujon malantaŭ la orkideoj kaj orkestrante inferan zumkoncerton. Tuj ni entreprenis nian retiriĝon kun pleja rapideco. Sed eĉ tiel, ne estis al mi eble eviti pikon sur mia maldekstra vango, kaŭzantan teruran doloron, kiu min ne forlasis dum du tagoj. En la kampadejo oni informis min, ke estas tio la t.n. "amvespo".

— Se tiu estas la ama — mi diris —, kiaj estas la aliaj!

Tiun tagon ni revenis nur kun tri orkideplantoj, kiuj plenigis nin per fiero.

La sekvintan tagon ni denove eliris frumatene. Ni pasis tra ereno kovrita per araneaĵoj eksterordinare dikaj kaj de plurmetra amplekso, el inter kiuj montriĝis jen kaj jen araneoj de nucola dimensio. Kiam ni ektuŝis sekan arbon, ĝi brue disfalas. Ni rimarkis tiam ke ĝia interno estis elkavita de la termitoj, el ke ĝi atendis nur la momenton por eliri.

... au havajn, nek pli

Tiom pli mirinda prezentiĝas antaŭ la okuloj de la vizita de tiu regiono la unua orkideo, kiun li sukcesis mallevi de arbo: ĝiaj violkoloraj folioj etendiĝas kviete, dum la centro la floro similas skulptaĵon elpensitan de frenezulo; ĝia parfumo elradias ebriigan dolĉon, rememorigante tempojn romantikaj. Li komparas tiun admirindan kreaĵon kun la orkideo de urlflorvendejo, enkorpigita al florvazo kaj sen ia odoro, perĉe tante distancon egan inter ambaŭ fratinoj. La mirinda naturo plenigas liajn okulojn, pulmojn, kaj la koro batas furioze. Je la momento, kiam la homo forgesas siajn brakojn, sangantaj pro la arbdornoj, sian lacigon, kaŭzitan de la fortostreĉo, kaj la pantalonon disŝiritan. Kaj jen estas ankaŭ la momento, kiam — se li havas fibron de aventuremo — li fariĝas orkideĉasanto.

La orkideo kreskas, kaj sur la trunko mem, kaj sur la branĉoj plej altaj de la arbo, kvankam estas vero ke la plantoj malaltaj facile estas detruataj de la bestoj, kio klarigas ilian abundon en alteco malfacile atingebla.

Oni devas serĉi la orkideojn kun la kapo supren levita. Kaj oni ne perdu tempon senutile: ni serĉu ĝin prefere sur arboj sulkŝelaj. Tie plej facile alproksimiĝas la filigrane maldikaj radikoj, kiuj disetendiĝas ĉirkaŭ la trunko. La du folioj karnecaj kaj verdaj, kronantaj la ovalan akvuĵon, ankaŭ verdan, ne estas konfuzeblaj. Por trovi unu el tiuj plantoj necesas foje trairi centon da metroj de densarbaro. Kaj tio ne estas afero facila.

Mi iras antaŭen kun la maĉeto (tranĉilego) en la mano kaj malantaŭ mi venas Meri, portante hakilon. Ni progresas malrapide, sen direkto preciza, observante la altajn branĉojn. Sed la arbustaĉaro estas tiel densa ke kelkfoje ne eblas eĉ vidi la arbon plej proksiman, je distanco de tri metroj. La arbara ananaso kaj la liano nomata "martirkrono" estas dornprovizitaj, disdonante senĉese punskrapojn. Ankaŭ la kano "takuara" havas dornojn, kaj multaj aliaj plantoj, kies ĉeeston oni ne rimarkas pli frue ol oni eksentas ilian efikon. Sed, kvankam la celobjekto troviĝas en la alto, oni ankaŭ ne devas malzorgi la

35

Jen tri hazarde elektitaj paĝoj el 186-paĝa libro eldonita de Eldona Societo Esperanto. Vi preskaŭ certe ne legis tiun libron — sed ĝi certe meritas, ke vi atentu ĝin! Bele presita sur kvalita papero (kiel ĉiuj libroj de Eldona) ĝi estas verko de konata verkisto esperantista. Sed ĉi tiun libron li verkis en alia lingvo, kiun hispano tradukis en esperanton. Ĉu komplikite? La libro ne estas romano, sed legiĝas kiel tia. Ĝi estas vojaĝpriskribo pri landoj, kiujn vi ŝatus viziti ĉi somere, sed pro ekonomiaj kaŭzoj ne povos. Aĉetu ĉi tiun libron kaj vojaĝu en via fantazio! La titolo: TRA LANDO DE INDIANOJ. La verkisto: TIBOR SEKELJ. Havebla bindita por 40 kronoj kaj broŝurita por 32 kronoj ĉe

ELDONA SOCIETO ESPERANTO
Box 7502, 200 42 Malmö, poŝtĝiro 578-5

Inaŭgurita la nova EsperantoCentro

EsperantoCentro i Stockholm öppnades den 22 november med Öppet hus. Besökarna bjöds på kaffe och pepparkaka, lite sång till gitarr av Roland von Malmborg, en fräsch vit lokal med röd matta och svart tak.

Bland besökarna kunde man se Jan Strönne, förbundets förra ordförande under trettio år, som rest upp från Malmö, och Olle Olsson från Lund som haft ärendet till Nyköping och tyckte att Stockholm låg tillräckligt nära.

Gunilla Sundholm och Wim Posthuma från Västerås dök oväntat upp, utan att veta om varandra.

Ruben Enocson tittade in, tog en kopp kaffe och hälsade på gamla bekanta. Henning Halldor kunde man se nyfiket beundrande den nya pressen. Zora Heide, esperantoförfattarinna, dök upp strax efter stängningsdags och blev insläppt.

En lång rad okända ansikten syntes också i bokhörnan. Allt som allt kan antalet besökare uppskattas till 200. Lokalen kändes nästan lite trång. Det finns sittplats för 10–15 personer, om man lägger ihop informationshörna, bokhörna, skrivbord och kaffehörna. Det enda stället med lite plats att stå och prata är i bokhörnan.

ANITA HAR JOBBAT

Hur hittar man en lokal i centrala Stockholm till ett överkomligt pris? En grupp tillsatt av Esperantoförbundets styrelse har letat sedan ett år. Det är ett jobb som inte syns: prata med folk som känner nån som har kontakter, springa och titta på lokaler med en liten skylt i fönstret att de överlåtes, kolla annonser. Ändå var det oväntat, när det plötsligt fanns ett konkret förslag.

Det är Anita Lindblom som ägnat mest tid åt att leta efter ny lokal. Anita är nyvald kassör i Esperantoförbundet, men har erfarenhet som kassör i kongresskommittén.

...OCH ALLA ANDRA

David Hultenby, som ännu

inte lärt sig esperanto, har äran av att lokalen fungerar: att man kan titta in genom de förut igengrodda fönstren, att det finns hyllor och elektriska kontakter där man behöver dem, att väggarna är släta och fina.

Sven Alexandersson och Franko Luin är konstnärerna bakom väggarnas vita färg. Bokhyllorna och skåpen har valts av Franko, transporterats av Jan Lokna. För andra transporter har ett helt gäng svarat: Milorad Ljubisavljević, Ivan Hernessåhl, Bertil Åkerberg, Derk Dam, Birger Viggen, Marianne Westman, och säkert några till, vars namn jag inte minns just nu. Det var fråga om att packa i lådor, tömma bokhyllor och riva ner dem, lasta på och lasta av, bygga upp bokhyllor igen, packa ur lådor och ställa i bokhyllor igen osv.

Sune Kjellander och Åke Ahlrén flyttade ner utslängda grejor från bokhörnan nedför trappan, och Birger Viggen ledde jobbet att flytta samma saker halvvägs upp för trappan igen, till arkivrummet, för han hade lovat fixa kaffe i kaffehörnan nedanför trappan. Vem gör jobbet att rensa i arkivrummet?

Gun Gerdman kontaktade Kulturhuset om att få upp information om det nya EsperantoCentro. Dagens Nyheter tog in en intervju om det och Vilhelm Grahn tog med sin bandspelare för ett närradioprogram.

Helt oskyldiga människor har också dragit sitt strå. Aino Åbergs gamla soffa ser prydlig och damsugad ut i bokhörnan. Paul Nylén hänger på väggen i kaffehörnan och mustascherna spretar gladare än vanligt. Zamenhof fick stå länge i en papperskorg, men räddades och omplacerades till en hylla.

MOD OCH ENERGI

Det krävs ett visst mod för att sätta igång. Esperantisterna har varit lite skyddade av sitt språk, sina föreningslokaler. Nu sticker vi ut huvudet lite: öppet fyra dar i veckan, två timmar per gång. Några måste vara där, ställa upp på de tider man lovar, säga till om man

måste byta tid.

Det kostar också mer pengar. Hyran går på 50% mer än förut, och vi måste tro på att vi kan få så många fler medlemmar och utnyttja apparaterna så bra att ekonomin går ihop.

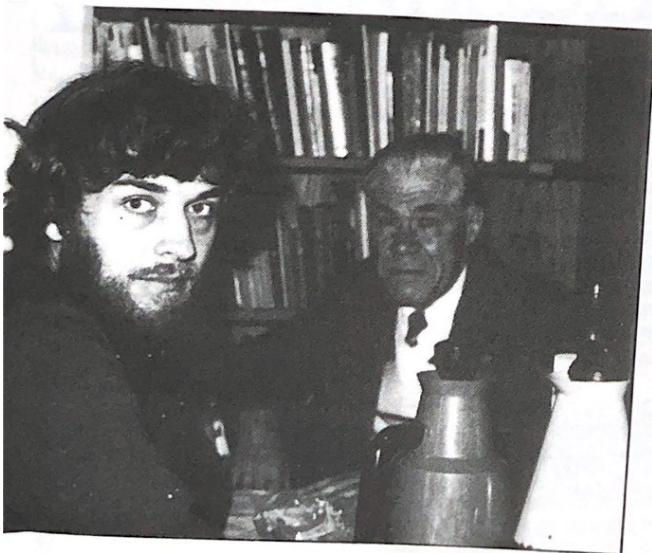
Ulla Luin

(som också tagit bilderna)

Här är några bilder från invigningen av EsperantoCentro i Stockholm. På dem syns Ingvar Schoultz vid en skrivmaskin, Janko Luin granskande ett tryck från den nya pressen, Birger Viggen under en kort vilostund, besökare i bokhörnan och underst på sidan andra besökare i kaffehörnan-biblioteket: Ivar Paulsson, Malte Gahlin, Vera Wahlberg, Ruben Enocson, Roland v Malmberg och Jan Ströme.

Konferens om turism tar upp esperanto

Under september och oktober (0927 — 1010) 1980 har representanter för 107 stater och 91 mellanstatliga organisationer samlats i Manilla på Filippinerna för att diskutera frågor rörande turism. I slutdeklarationen, som kommer, enligt UEA, att ha betydelse för utvecklingen av den internationella turismen under något årtionde framöver, nämns esperanto. Översättningen av punkten, där esperanto berörs, finns i rutan här intill. Det är inte den officiella

svenska översättningen, utan gjord på Esperantoförbundet.

Vad omnämmandet av esperanto i en viktig internationell deklaration kan ha för betydelse, är det svårt att se just nu. Förmodligen kommer betydelsen att bero på oss esperantister. UEA tolkar det hela så, att esperanto ställs i denna deklaration på samma nivå som de mest utbredda språken, nämligen engelska, franska, spanska. Frågan är av sådan vikt, att vi återkommer till den i *La Espero*.

(Konferensen) kräver att man fortsätter strävandena att utveckla en turistmedvetenhet som syftar till att underlätta och uppmuntra kommunikationen mellan besökande, de bosatta på besöksorterna och de anställda inom turismen; Understryker i samband med detta vikten av språkkunskaper, särskilt av språk med internationell inriktning, som esperanto.

Se temas pri komputoroj...

Ĉu komputoroj estas io, pri kio vi kompetentas? Se jes, eble interesos vin, ke okazos perkoresponda **Kolokvo pri komputoriko** en esperanto. Artikolojn oni akceptos ĝis la fino de junio 1981. Ili povos temi pri:

- Teoriaj fundamentoj pri informa prilaboro (matematikaj metodoj kaj teorioj)
- Komputora arkitekturo (progresoj en teknologio)
- Novaj hardvaraj produktoj (memoroj, mikroprocesoroj, icoj /integraj cirkvitoj/)
- Softvaro (operaciadaj problemoj, programlingvoj, organizado)
- Datenbazoj kaj informaj sistemoj (modeloj, teknikoj)
- Komputoraj retoj kaj komunikoj (radiaj, satelitaj, optikfibraj datenretoj, elektronika poŝto, interkonekto de retoj, privateco kaj sekureco de la komunikoj)
- Komputorado en scienco

kaj industrio (parolo per pakoj, industria aŭtomatigo kaj robotiko)

- Sociaj kaj ekonomiaj efektoj
- Informa prilaboro kaj edukado (komputoruzaj edukaj sistemoj, komputoroj en lernejoj)
- Komputoroj en la ĉiutaga vivo (distro, klerigo)
- Protokola reprezento kaj normigo
- Novaj servoj: videotekso, teletekso, faksimilo.

Kiel vi vidas, temas pri ampleksa temaro je alta faka nivelo. Pliajn detalojn vi povas ricevi ĉe la suba adreso aŭ ĉe la adreso de *La Espero*. Tiu, kiu aranĝas la kolokvon estas Christian Bertin kaj lia adreso labora estas *S-ro C. Bertin, VRE/TDP, C.C.E.T.T., B.P. 1266, F-35013 Rennes, Cédex, Francio*.

La artikoloj aperos en kaje-ro eldonota de C.C.E.T.T.

Brev och svar: argumentering

Efter flyttningen till Brunns-
gatan fick man gå igenom en
stor del av SEFs arkiv. I sam-
band med det kom en del
intressanta brev fram, som
kan vara av intresse för andra
också. Några år gammal är
brevväxlingen mellan en jour-
nalist vid en stor svensk tid-
ning och en av de ansvariga
inom SEF. Namnen är i detta
sammanhang ointressanta.
Brevet är något förkortade
och på sina håll ändrade, för
att de ska tjäna som exempel
för argumentering om esper-
anto. Först brevet från jour-
nalisten:

”

Tack för ert brev med upplys-
ningar om esperanto.

Jag klarar mig fram någor-
lunda hyggligt världen över
med engelska, tyska, franska
och spanska. Vad har jag då
för nytta av esperanto? Om
jag står vilsen på en gata i
Hongkong, kan jag då fråga
någon om vägen på esperan-
to?

Jag är nu inte alls emot eller
ointresserad av esperanto.
Tvärtom. Jag skulle gärna vilja
lära mig språket. Men jag
skulle gärna vilja ha mer
övertygande bevis om att det
verkligen behövs och att den
person, som betalar den icke
ringa kursavgiften, faktiskt har
nytta av denna kostnad och
lärdomsmöda.

Den praktiska frågan är
alltså: Kan jag i vilket land som
helst ta mig fram på gatan och
i affärer och i olika situationer,
flygplatser, båt-, buss- och
tågterminaler, restauranger
m.m. klara mig på esperanto?
Eller måste jag liksom vara
medlem i en internationell
klubb och kalla på hjälp hos
”klubben” på orten? Jag är
fullt medveten om att ett
internationellt språk vore en
välsignelse, men har esperan-
to, efter alla dessa år, någon
praktisk betydelse i världen
idag? ”

Vad svarar man på ett sådant
brev? Det räcker inte med ett
stencilerat svar: 'Varsågod lite
trycksaker'. Det blev ett person-
ligt brev med helt person-

liga argument. Här kommer
delar av det:

”

Du kan nog själv svara på de
frågor som du ställt i brevet:
du måste ha en otrolig tur om
du ska hitta en esperantotal-
ande på gatan i Hongkong.
Helt omöjligt är det inte, men
i en engelsk koloni är det
betydligt lättare att hitta en
som talar engelska. Men har
du stått på en gata i Aten, 200
— 300 meter från botaniska
trädgården, och försökt få
reda på var den låg? Det har
jag. Och det hjälpte inte att
kunna engelska, tyska, fran-
ska, spanska. Inte esperanto
heller; men det försökte jag
inte ens. I Paris måste du
kunna franska, om du ska få ut
något av din vistelse där. Det
har du kanske märkt själv.

I somras var jag i Bulgarien.
Där var jag tvungen att be om
hjälp för att beställa ett tele-
fonsamtal. Flickan i växeln
vägrade att befatta sig med
engelska, och det på ett av
Bulgariens bästa hotell.

Jag tar med dessa exempel
bara för att visa, att språksitua-
tionen i världen inte är så
enkel som de svenska skol-
myndigheterna vill göra gäl-
lande.

Du med dina språkkunskaper
har förmodligen inget
större behov av esperanto.
Dina språk räcker till för att du
ska klara dig hyggligt i alla de
situationer som du nämner i
ditt brev, och flera andra till.
Detsamma gäller nog mig
också. Men hur många är det
som har samma privilegium
att kunna språk? Åtskilliga i
Sverige, men i övrigt? Redan i
Sydeuropa har du en annan
situation. I Östeuropa hittar
du folk som kan ryska — med
deras kunskaper i västerländska
språk är det lite sämre ställt.
Hur det är utanför Europa vet
du förmodligen bättre själv.
Där har du de europeiska
språken i officiell ställning
som en kvarleva från kolonial-
tiden — i många länder på väg
ut.

Esperanto är en idé; en idé
att det går att umgås interna-
tionellt på ett enklare sätt.
Som alla idéer behöver det
lite tid för att slå igenom. Du

kan inte ställa esperanto och, t
ex, engelska på samma nivå.
Engelska har i ca 400 — 500 år
försökt att bli internationellt
antaget, esperanto har bara
funnits i 90 år. Bakom engel-
ska har du hela Englands och
USAs maktapparat, bakom
esperanto enskilda personer.
Vi tycker att vi lyckats rätt så
bra med att föra fram vår idé
— men visst har vi långt kvar!

Det här låter ungefär som:
vänta och se. Det ska du inte!
Du kommer att ha glädje av
esperanto, mest på det per-
sonliga planet. Det låter som
en gjord fras, men jag menar
det. Man kommer genom
esperanto mycket närmare
människorna i andra länder;
kanske just därför att det inte
går att vända sig till vem som

helst på gatan och be om
hjälp. Och det där med ”med-
lem i en internationell klubb”
är väl en praktisk lösning, eller
hur? ”

Detta var alltså svaret från en
av de ansvariga i SEF. Vad
tycker du om detta svar? Hur
skulle du själv ha svarat om
brevet kommit till din adress i
stället?

Det finns säkert hundra sätt
att svara — låt oss för en gångs
skull göra ett försök att svara
på olika sätt! Dessa svar får
samtidigt bli en övning i
argumentering för esperanto.
Läs ordentligt igenom vad
journalisten vill få reda på och
svara på *hans* hennes frågor.

UEA BEHÖVER DIG I ÅR OCKSÅ

Var du med i UEA under 1980? Var med i år med! Du
betalar

155 kr om du är *MA*, dvs medlem med årsbok och tidning
Esperanto

62 kr om du är *MJ*, dvs medlem med årsbok.
Du kan även göra ett extra tillägg till din avgift och stödjer
UEAs arbete.

310 kr betalar du extra om du vill stödja UEA. Då blir du
medlem i *Societo Zamenhof*.

Du betalar till postgiro **14 74 29 - 5**, Esperantoförbundet,
Specialkonto. För förfrågningar ring till Asta Schaedel, V.
Rönneholmsvägen 42 B, 217 41 Malmö, tel. 040 - 91 63 09.

Prenumerera

Prenumerera på esperantotidningar! Utveckla ditt
språk, följ dina intressen i fackpressen! Espe-
rantoförbundet hjälper dig att prenumerera. Välj
någon eller flera av nedanstående tidningar:

Heroldo de Esperanto (18 nr per år)	63 kr
Kontakto (för ungdom, 4 nr per år)	46,50
Oomoto (religiös)	22 kr
Sennaciulo (varje månad)	85 kr
Literatura foiro	38 kr
Kulturaĵ kajeroj	35 kr
Norvega esperantisto	16 kr
El popola Ĉinio, 1 år	25 kr
2 år	45 kr
3 år	65 kr

Du sätter in prenumerationsavgiften på postgiro
59 67 68-2, Esperantoförbundets Prenumerationskonto
så sköter vi resten. Enkelt, eller hur? Men gör
det snabbt, om du vill ha alla årets nummer!

ESPERANTOFÖRBLAGET

Kelkaj paĝoj da irlanda humuro

Se oni nuntempe mencias Irlandon, kredeble multaj homoj pensos unue pri sufero: pri la angoro, timo detruo kaj doloro, kiujn kreas fanatika malplimulto en Norda Irlando. Kiel en ĉiuj situacioj de politika streĉiteco estas grave memori, ke vasta plimulto, en ĉiuj landoj, konsistas el homoj pli-malpli bonkoraj kaj simpatiaj, kiuj almenaŭ ne deziras suferigi aliajn.

Multaj grandaj anglalingvaj verkistoj, inter ili Bernard Shaw, James Joyce kaj W. B. Yeats, estis irlandanoj. En la nuntempo estas eble ankaŭ bone memori, ke ekzistas granda tradicio de irlanda

humuro, de ŝercoj, fantazioj, diversaj ĉarmaj atentigoj pri la ridinda flanko de nia homa vivado.

Humuro pritraktas neracieron, sed ĝuste tial estas granda helpilo al racio kaj modero kaj granda konsolo al ni homoj. Do, jen bela specimeno de irlanda humuro. La legendo pri la kato estas parteto, sufiĉe memstara, el fama irlanda humura romano Handy Andy (ni diru eble Lerta Alberto la adjektivo estas ironia) de Samuel Lover, kiu restas sufiĉe leginda. La romano aperis en 1842. Kompreneble la kultura nivelo de Irlando estas nun pli alta!

LA MIRINDA LEGENDO PRI LA KATO DE TOĈJO CONNOR

(En irlanda trinkejo Murphy Murtough, irlanda ŝercemulo, rakontas ne tre kredindan historion kun la malhelpo de siaj kuntrinkantoj.)

"Troviĝis grenisto en ĉi tiu regiono, sciu, sinjoro, nomita Toĉjo Connor, kaj li posedis katon egalvaloran al iu ajn dekduo da ratkaptiloj, kaj li fieris pri la besto kaj prave: ŝi valoris sian propran pezon da oro al li, protektante liajn farun-sakojn kontraŭ rata kaj musa priŝtelado, ĉar Toĉjo grandskale komercadis pri greno kaj influis la altiĝon kaj malaltiĝon de ties prezo per siaj dek du sakoj, kiujn li rezervis kune aŭ vendis kune laŭ sia portempa inklino al libera komerco aŭ monopolo. Nu, vere iam Toĉjo serioze pripensis la eblecon peti de la registaro soldataron, kiu protektos lian grenejon, dum minacis malsato."

"Tal tal sinjoro," diris la praktika malgrandulo, "kvazaŭ dek du sakoj povus eĉ ete signifi en tuta graflando — tal tal!"

"Nu, do, sinjoro," diris Murphy, "ne mi kulpas, se vi ne kredas! Sed tio, kion mi al vi rakontas, estas vera; kaj mi petas, ne interrompu min, eĉ se vi ne kredas. Antaŭ la fino de la rakontado vi aŭdos pri

aferoj eĉ pli mirindaj; kaj memoru, ke vi estas fremdulo ĉi tie kaj tute ne havas ideon pri la eksterordinaraj aferoj, fizikaj, metafizikaj kaj magiaj, kiuj konsistigas la idiosinkrazion de la pasterala antaŭdestino."

La malgrandulo ne komprenis la lastan frazon de Murphy kaj Murphy mem ne pli bone komprenis. Sed silentiginte la malgrandulon per grandaj vortoj li daŭrigis:

"Tiu ĉi kato, nepre sciu, sinjoro, estis tre kara drolotbesto kaj tiel komprenis ĉion, ke Toĉjo ĵuradis, ke ŝi preskaŭ egalas al kristano, nur paroli ne povas, kaj ŝi tiel inteligente rigardis lin, ke li plene certis, ke la kato komprenas ĉiun vorton, kiun li diras al ŝi. Nu, ŝi do kutimis sidi apud li, dum li matenmanĝis ĉiumatene kaj la elokventa rektigo de ŝia vosto, kiam ŝi frotis sin kontraŭ lia kruro, diris: 'Donu al mi lakton, Toĉjo Connor', klare kiel presaĵo; kaj la riĉeco de ŝia ronrono poste esprimis dankegon preter lingva esprimeblo.

Nu, unu matenon do Toĉjo intencis iri al la plej proksima urbo, al la foiro, kaj li promesis al sia edzino, ke li portos hejmen ŝuojn por la infanoj, el la prezo de la greno. Kaj jen vere, antaŭ ol li eksidis por

matenmanĝi, Toĉjo mezuris la piedojn de la infanoj tranĉante noĉojn sur bastoneto; kaj la edzino tiel insistadis, ke li prizorgu 'netan taŭgecon' por la 'belaj piedetoj' de Vilĉjo, ke Toĉjo, tro penante noĉi kiel eble plej proksime, fortranĉis piedfingron de la knabeto. Tio malagordis la familian harmonion kaj Toĉjo devis matenmanĝi sola, dum la patrino penadis rebonigi Vilĉjon, nu, mallonge, fingre repiedi lian piedfingreton.

Nu, do, sinjoro, dum Toĉjo mezuris por ŝuoj, la kato rigardadis lin kun tiu lumeco en la okuloj, kiu estas distinga trajto de la kato gento; kaj kiam Toĉjo eksidis por matenmanĝi, la kato frotis sin kontraŭ li pli vigle ol kutime. Sed Toĉjo, konfuzita inter sia atendita profito per greno kaj la certa malprofito ĉe la infana piedfingro, daŭre malatentis ŝin, ĝis la kato kun ia miaŭega grumblo regalas Toĉjon per ungofrapo, kiu plene penetris lian ledan pantalonon kaj iom pluen.

'Oj!' ekkriis Toĉjo eksaltante kaj mane ekfrotante la vunditan korpoparton, 'je umo kaj io, vi ŝprucigis sangon el mi,' diris Toĉjo, 'vi fia diablo — huŝ! ek for!' li diris provante piedbati ŝin. Tiam la kato rigardis lin riproĉe kaj ŝiaj okuloj lumegis kiel du kaleŝaj lampoj tra nebulo. Kaj jen, sinjoro, la kato kun mistera 'mi-aŭ' fiksas Toĉjon per tre penetra rigardo kaj klare prononcis lian nomon.

Toĉjo sentis ĉiun haron sur la kapo rigida kiel anso de akvopumpilo; kaj apenaŭ kredante siajn proprajn orelojn li reciproke fiksigardis la katon, kiu daŭrigis per voĉo iom pernazata:

'Toĉjo Connor,' ŝi diris.

'La Disinjoro bonfaru al mi!' diris Toĉjo, 'se ŝi ne estas parolanta!'

'Toĉjo Connor,' ŝi ripetis.

'Jes, sinjoro,' diris Toĉjo.

'Venu ĉi tien,' ŝi diris flustre, 'mi volas paroli kun vi, Toĉjo,' ŝi diris, 'iomete private,' ŝi diris — levigis side kaj per piedeta gesto vokis lin eksteren kun okulumo kaj kaposkueto, kiujn ĉapelistino ne povus superi.

Nu, kiel vi povos kredi, Toĉjo ne sciis, ĉu li staras sur la kapo aŭ la kalkanoj, sed li sekvis la katon kaj ek! ŝi foriris kaj eksidis duonkaŝite ĉe la rando de la kampeto malantaŭ la domo. Kaj kiam li venis laŭ la angulo ŝi ree levis piedeton kaj tenis ĝin antaŭ sia buŝo, kvazaŭ por diri 'zorgu, Toĉjo'. Nu, diable,

nenion Toĉjo kapablis entute diri pro timego, do li proksimiĝis al la kato kaj ŝi diris:

'Toĉjo,' ŝi diris, 'mi tre estimas vin kaj estas io, kion mi devas sciigi al vi, ĉar vi perdas vian reputacion inter la najbaroj,' ŝi diris, 'per via miskonduto,' ŝi diris, 'kaj estas pro mia estimo al vi, ke mi sentas devon averti vin,' ŝi diris.

'Dankon, sinjorino,' diris Toĉjo.

'Vi iros al la urbo,' ŝi diris, 'por aĉeti ŝuojn por la infanoj,' ŝi diris, 'kaj neniam pensis, ke vi aĉetu por mi paron.'

'Por vil!'

'Jes, por mi, Toĉjo Connor,' ŝi diris, 'kaj la najbaroj miras, ĉar deca homo kiel vi permesas, ke via kato promenu sur la kamparo nudpieda.'

'Ĉu nun decas, ke kato portu ŝuojn?' diris Toĉjo.

'Kial ne?' ŝi diris. 'Ĉu ĉevaloj ne portas ŝuojn? Kaj mi esperas, ke mi havas pli belan piedon ol ĉevalo,' ŝi diris kapskuante.

'Je mia fido, ŝi parolas kiel virino — tiel fiera pri siaj piedoj,' diris Toĉjo al si mem mirante, kiel vi povos kredi, sed ĉiam ŝajnigante, ke li trovas nenion neordinara. Li do daŭre oratoris kaj li diris: 'Jes ja, sinjorino, estas vere, ke ĉevaloj portas ŝuojn, sed racio tion diktas, sinjorino. Pensu pri la sufero de iliaj piedoj sur malmolaj vojoj.'

'Kaj kiel vi scias, kiom da suferoj miaj piedoj devas toleri?' diris la kato, tre akrate.

'Sed, sinjorino,' diris Toĉjo, 'vere mi ne komprenas, kiel estas eble fiksi ŝuon sur vin.'

'Lasu tion al mi,' diris la kato.

'Ĉu iu iam fiksas juglandŝeojn sur vin, kanjo?' demandis Toĉjo kun rideto.

'Ne parolu malrespekte, Toĉjo Connor,' diris la kato kun malrideto.

'Mi petas vian pardonon, sinjorino,' li diris, 'sed pri tiuj ĉevaloj, kiuj portas ŝuojn — vi scias, ke iliaj ŝuoj estas fiksitaj per najloj — kiel viaj estos fiksitaj?'

'Ho, vi stulta ŝtelisto!' ŝi diris, 'ĉu mi ne havas ilogantajn proprajn najlojn?' kaj ŝi batis lin per siaj ungoj, tiel ke li ekmuĝis.

'Oj! murdon!' li kriis.

'Nu, ne komitatu plu, sinjoro Connor,' diris la kato, 'nun ekiru kaj aĉetu miajn ŝuojn.'

'Ŝiroj kaj vundoj!' diris Toĉjo, 'kiel mi statos, se mi devos aĉeti ŝuojn por miaj katoj? Vi ja pliigas vian fami-

lion kvarfoje ĉiujare kaj vi naskas ĉiujfoje ses aŭ sep katidojn,' li diris. 'Kaj tiam vi ĉiuj bezonos po du parojn — ho ve! ho ve! ŝuledo bankrotigos min.'

'Ne plu sensencadu,' diris la kato. 'Ne staru ĉi tie sub la heĝo parolante, aŭ ni perdos niajn reputaciojn; ĉar mi rimarkis, ke via edzino estas ĵaluza, Toĉjo.'

'Je mia animo, jes ja,' diris Toĉjo kun memkontenta ride-to.

'Des pli malsaĝe,' diris la kato, 'ĉar je mia konscienco, Toĉjo, vi estas malbela, kvazaŭ speciale antaŭmendita!'

Dirinte tiujn vortojn la kato forkuris lasante Toĉjon fulmfrapita. Li diris nenion al la familio por ne timigi ilin kaj ekiris al la urbo, kiel li ŝajngis — ĉar li rimarkis, ke la kato lin rigardas tra truon en la heĝo. Sed kiam li alvenis al vojokurbo li ne pli ol la diablo atentis pri la foiro aŭ bona aŭ malbona prezo, sed tuj iris al bienulo Ĝenunin, la loka juĝisto, por ĵurdeklari akuzon kontraŭ la kato.

"Tal tal sensencaĵo!" interrompis la malgrandulo, kiu ĝis tiam aŭskultis Murtoough kun mieno de miksita miro kaj malestimo, dum la ceteraj kuntrinkantoj volonte cedis la gvidrimenojn al absurdo kaj ĝuis la legendon de Murtoough kaj la pli ridindan prudenton de la malgrandulo.

"Ne interrompu lin, Goggins," diris sinjoro Wiggins.

"Kiel vi povas aŭskulti tian sensencaĵon?" respondis Goggins. "Ĵurdeklari akuzojn kontraŭ kato, ja! tal ta!"

"Kara sinjoro," diris Murtoough, "Memoru, ke temas pri ferakonto kaj ke nia tuta ĉirkaŭaĵo estas plena de sorĉado. Kiel mi ĵus diris al vi, Toĉjo foriris por ĵurdeklari akuzon."

"Jes, jes!" kriis ĉiuj, escepte de Goggins, "daŭrigu la rakonton."

"Kaj kiam Toĉjo devis raporti pri la matenaj eventoj pro kiuj li vizitis bienulon Ĝenunin, lia cerbo estis tiel konfuzita inter la greno kaj la kato kaj la piedfingro de la infano, ke lia rakonto estis tre konfuza.

'Komencu vian raporton de la komenco,' diris la juĝisto al Toĉjo.

'Nu, via moŝto,' diris Toĉjo, 'mi intencis iri al la foiro ĉi matene por vendi la grenon de la infano. Pardonu min, miajn proprajn piedfingrojn, mi intencis iri, sinjoro.'

'Vendi viajn piedfingrojn!' diris la bienulo.

'Ne, sinjoro, mi intencis iri: porti la katon al la foiro —'

'Porti katon al foiro!' diris la bienulo. 'Viro, vi estas ebria.'

'Ne, via moŝto, nur iomete konfuzita; ĉar kiam la piedfingroj komencis paroli al mi — mi intencas iri: la kato — mi estis pure perpleksita —'

'La kato parolis al vi!' kriis la bienulo. 'Hu! pli malbone ol antaŭe. Toĉjo, vi estas ebria.'

'Ne, via moŝto, estas pro la kato, ke mi venas por paroli al vi.'

'Mi suspektas, ke estas pro duonlitro da viskio, Toĉjo —'

'Je mia honorvorto, via moŝto, estas nur pro la kato.' Sekve Toĉjo rakontis la tutan aferon kaj la bienulo tute leĝe kaj taŭge miregis. Ĝuste tiu-momente la episkopo de la diocezo kaj la pastro de la paroĥo hazarde vizitis la bienulon kaj aŭdis la raporton. La episkopo kaj la pastro vigle disputadis dum du horoj pri la temo. La episkopo insistis, ke ŝi devas esti sorĉistino; la pastro neis kaj insistis, ke ŝi estas nur sorĉita. Kaj pri tiu temo ili poste petis konsilon de la primaso, kiu sendis la demandon al la kardinalaro en Romo. Sed la papo rifuzis *el-kat-edri* dirante, ke li jam sidas sufiĉe en la *bule-ono*.

'Dume kion mi faru pri la kato?' demandis Ĝenunin.

'Brulmortigu ŝin,' diris la episkopo. 'Ŝi estas sorĉistino.' 'Nur sorĉita,' diris la pastro, 'kaj la eklezia kortumo insistas, ke —'

'Ho, al kukolo la eklezia kortumo!' kriis la juĝisto. 'Mi rajtas procedi nur laŭ la ŝtataj leĝoj,' kaj do li deprenis ĉiujn librojn pri juro, kiujn li posedis, kaj traserĉis en la leĝoj ek de Elizabeto la Unua kaj li trovis, ke oni faris leĝojn kontraŭ ĉio en Irlando, sed *ne kontraŭ kato*. Nenio elfalis, escepte de kato, kiu ne inkluzivigis en la amplekso de iu ajn leĝo: *nur la katoj eskapis*.

'Nu, estas la leĝo pri fremduloj,' diris la juĝisto, 'kaj eble la kato estas franca spiono sub kata masko.'

'Ŝi parolas kiel franca spiono, vere ja,' diris Toĉjo. 'Kaj mi memoras, ke ŝi estis for de la domo dum la tuta lasta spiona merkredo.'

'Jen suspektinde,' diris la bienulo, 'sed pravi ŝin kulpa povus esti malfacile. Sed mi havas freŝan ideon,' diris Ĝenunin.

'Je mia fido, ĝi ne longe restos freŝa, pro la varma vetero,' diris Toĉjo, 'do pli bone, ke via moŝto uzu ĝin tuj.'

'Bone,' diris Ĝenunin. 'Ni venigos ŝin en la amplekson de la leĝoj pri ĉasbestoj; ni ĉasos ŝin,' li diris.

'Ho! elegantel!' Toĉjo diris. 'Ŝi havigos al ni belan ĉasekskurson.'

'Renkontu nin ĉe la vojo-kruco,' diris la bienulo, 'morgaŭ matene kaj mi aranĝos, ke la hundoj estu pretaj.'

Toĉjo do hejmeniris kaj li turmentis sian cerbon pri preteksto per kiu li povos kontentigi la katon pri la malĉeesto de la ŝuoj. Finfine li elmartelis ideon, ĝuste tiam, kiam li vidis ŝin jam troti por renkonti lin, unu kilometron antaŭ la hejmalveno.

'Kie estas la ŝuoj, Toĉjo?' ŝi diris.

'Mi ne havas ilin hodiaŭ, sinjorino,' li diris.

'Ĉu tiel vi plenumas vian promeson, Toĉjo?' ŝi diris. 'Jen kiel estas, Toĉjo: mi elŝiros la okulojn de la infanoj, se vi ne havigos al mi ŝuojn.'

'Ĉit, ĉit!' diris Toĉjo, preskaŭ morta pro timo pri la okuloj de la infanoj. 'Ne furiozu, kanjo. La ŝuisto diris, ke li havas eĉ ne unu ŝuon en la butikoj taŭgan por vi, nek ŝuformilon, sur kiu li povus fari taŭgan por vi. Li diras, ke mi devas venigi vin en la urbon, por ke li ĝuste mezuru vin.'

'Kaj kiam mi iru?' diris la kato minace mienante.

'Morgaŭ,' diris Toĉjo.

'Bone, ke vi tion diris, Toĉjo,' diris la kato, 'aŭ, je la diablo, mi ne lasus unu okulon ĉe via familio ĉi nokte,' — kaj ŝi saltis for.

Toĉjo tremis pro ŝia malica rigardo.

'Memoru!' ŝi diris tra la heĝo kun akra miaŭego.

'Ne dubu,' diris Toĉjo.

En la vero matene, kiam la koko kriis, la kato estis preta, lekante sin neta kiel nova pinglo por iri al la urbo, kaj jen venis Toĉjo kun sako sub la brako kaj la kato malantaŭ si.

'Nu, saltu en ĉi tiun sakon kaj mi portos vin en la urbon,' diris Toĉjo malfermante la sakon.

'Mi povas ja piediri kun vi,' diris la kato.

'Ho, tio ne decus,' diris Toĉjo. 'La urbanoj estas scivolemaj kaj kalumniemaj kaj certe malbelaj diroj komenciĝus, se oni vidus min kun kata akompananto. Hundo estas natura kunulo al viro, sed katoj ne estas per racio regataj.'

Do la kato, perceptante, ke disputado ne helpas, saltis en la sakon kaj Toĉjo ekiris al la vojokruco kun la sako sur la ŝultro. Kaj li alvenis tute senkulpaŝajne al la angulo, kie

la bienulo kaj lia ĉasisto kaj la hundoj kaj aro da homoj atendis. Jen subite venis la bienulo, kvazaŭ ĉio estus nur hazardo.

'Dio vin benu, Toĉjo,' li diris.

'Dio vin benu bone, sinjoro,' diris Toĉjo.

'Kio estas tiu sako, kiun vi portas surdorse?' diris la bienulo.

'Ho, nenio grava, sinjoro,' diris Toĉjo grimacante senĉese, kvazaŭ por signi 'mi havas ŝin sekura'.

'Ho, mi opinias, ke io estas en la sako,' diris la bienulo, 'kaj vi devas lasi min rigardi ĝin.'

'Se vi perfidos min, Toĉjo Connor,' diris la kato mallau-te, 'je amo kaj aĵo, mi neniam plu parolos al vi!'

'Je mia honoro, sinjoro,' diris Toĉjo palpebrumante kaj per la dikfingro indikante la sakon, 'mi havas nenion en ĝi.'

'Mi rimarkis malaperemon ĉe miaj terpomoj lastatempe,' diris la bienulo, 'kaj mi deziras iom rigardi en vian sakon,' li diris.

'Ĉu vi dubas pri mia karaktero?' demandis Toĉjo ŝajngante sin ofendita.

'Toĉjo, je via animo!' diris la voĉo el la sako. 'Se vi *ellasos la katon el la sako, mi murdos vin*.'

'Honestulo ne protestus kontraŭ priserĉado,' diris la bienulo, 'kaj mi insistas,' li diris, kaptante la sakon, dum Toĉjo ŝajngis, ke li rezistas. Sed ho, juvelo mia! Post malpli ol du minutoj ili elskuis la katon el la sako, kaj ek! ŝi forkuregis kun vosto granda kiel balailo. Kaj la bienulo, kun tondra jen ĉasul-krio post ŝi, instigis la hundojn postkuriri; kaj ili forrapidis vivovete.

Neniam oni vidis tian kuradon: la kato celis tremantan ŝlimejon, la plej neologatan parton de la tuta kamparo, kaj tie ĉiuj rajdantoj defalis, escepte de la ĉasisto, kiu havis ĉevalon palmopiedan, speciale por molaj lokoj, kaj de la paströ, kies ĉevalo povis iri ien ajn pro la pastra beno. Kaj kredu min, la ĉasisto kaj lia pastra moŝto daŭrigis la ĉason kiel vakso alfiksiĝas. Ĝuste kiam la kato atingis la randon de la ŝlimejo, ili vidis ŝin tordi sin, ĉar la unua hundo kaptis ŝin kaj mordis ŝin ĉe la flanko. Ŝi tamen daŭre kuradis kaj bone antaŭ ili ĝis malnova argila kabano meze de la ŝlimejo. Tie ili vidis ŝin ensalti tra la fenestro; unu minuton poste venis la hundoj kaj ĉirkaŭstaris la kabanon kun la

plej terura hurlado, kiun vi iam ajn aŭdis. La ĉasisto deĉevaliĝis kaj iris en la kabanon por elpeli la katon, kiam kion li vidis? Maljunulinaĉon, kiu kuŝis sur lito en angulo!
'Ĉu vi vidis katon enveni?' li demandis.

'Ho, mi ne...e...e...e!' blekis la maljunulinaĉo per tremanta voĉo. 'Estas nenia kato ĉi tie.'
'Jelp! jelp! jelp!' kriis la hundoj ekstere.

'Ho, ne enlasu la hundojn,' diris la maljunulinaĉo, 'ho, mi...aŭ, aŭ, aŭ!' Kaj la ĉasisto vidis, ke sub la litkovrilo ŝiaj okuloj brilas kiel tiuj de kato.

'Ho, jeni!' diris la ĉasisto fortirante la kovrilon — kaj kion li vidis? La flankon de la maljunulinaĉo, tute sang-

tremпита.

'Hej, hej! Vi maljuna diabli-no! Ĉu estas vi, maljuna kato!' li diris malfermante la pordon.

La hundoj alkuris — la maljunulinaĉo eksaltis — ŝi transformiĝis en katon antaŭ iliaj okuloj. Ŝi saltis denove eksteren tra la fenestro kaj ree penis forkuri. Sed ŝi ne sukcesis eskapi kaj la hundoj formangiĝis ŝin, antaŭ ol vi povus diri 'Joĉjo Robinson'. Sed la plej stranga parto de ĉi tiu eksterordinara historio, sinjoroj, estas, ke la hundaro ekde tiu tago estis plene difektita, ĉar manĝinte la sorĉitan katon poste ili ĉasis, diable! — nur musojn.'

Tradukis Marjorie Boulton

PERSONE

"Elstara kaj male en la Esperanto-Movado"

Mi ne scias, kiu verkis la leteron, kiun mi ricevis kopie iun tagon kune kun kopioj de kelkaj artikoloj pri esperanto. Tiu, kiu sendis la kopiojn, asertis, ke li siavice ricevis ĝin de iu alia. Nu, ne gravas, kiu estas la aŭtoro. Mi tre bonvenigis tiun leteron, ĉar mi promesis al la redaktoro de *La Espero* por ĉiu numero liveri ion, kion li nomas 'kozerio', sed mia fantazio (se mi entute havas ian) strikis ĉifoje. Kaj estis nur la dua fojo! La kopio de tiu letero diris la jenon:

"Kiam mi ankoraŭ estis Juna kaj Verda en mia laboro, mi havis diskuton kun tiama Ĉefo pri liaj broŝurtekstoj. Mi ne komprenis, kiujn Principojn li sekvas rilate majuskligo de vortoj. Li havas, li klarigis, la Principon majuskligi Gravajn Vortojn: Banko, Entrepreno, Industrio k.s. ĉiam aperu per majuskloj, ĉar ili estas Gravaj.

Mi rimarkas, ke revuo Esperanto ankaŭ sekvas tiun

saĝan principon de mia eksa Ĉefo. El la Raporto de la Estraro (majo 80) kaj la Raporto pri la Kongreso (septembro 80) mi lernas, kio estas Elstara en la Esperanto-Movado. Komitato kaj Estraro estas memklaraj Kandidatoj, sed mi kun ĝojo rimarkas, ke ankaŭ Raporto, Voĉdono, Kongresejo, Libroservo kaj Aliaj elstaras. Mi tamen trovas, ke oni ne estas tute konsekvenca: en la Kongresejo el-staris la Scenejo, kiu ne ricevis Majusklon, dum ricevis ĝin Flago, kiu nur pendis.

Mi kredis, ke Esperanto, simpla Lingvo, havas simplan regulon pri majuskligo: la Majusklon ricevas Propraj Nomoj kaj Vortoj, per kiuj komenciĝas nova frazo. Mi vidas, ke mi eraris kaj ke Estraro ne Elstaras, se ĝi ne ricevas Majusklon.

Nun mi pardonpetas al ĉiuj, Estraroj, Kongresejoj kaj Flagoj, se mi iam ofendis ilin pro tio, ke mi minusklis ilin. Ne estis la Intenco, sed nura nescio miaflanke. Mi promesas Pliboniĝi."

Tie finiĝas la letero, kiu ne havas subskribon. Mi komprenas, ke ĝi verŝajne estas verkita por revuo *Esperanto* de UEA, sed mi ne vidis ĝin en tiu gazeto. Aŭ ĉu eble mi eraras?

Kiel ajn, ĉaŭ al vi ĉiuj!

Eta Mi

(redakcia noto: La aŭtoro de tiu letero estas konata al ni.)

TABULO

52 gradoj en la ombro - tia varmego povas esti en Tunizio! Pensu pri tio, kiam la frosto mordas vian nazon, kaj sendu leteron (Ne nur pri vetero) aŭ bildkarton al la 30-jara flegisto Abderrahman Grine, Zaouit-El-Arabe, Degache, Tunizio.

El Irano venas pli kaj pli da korespondpetoj. Kun gejunuloj ŝatus korespondi Reza Khashaiar, Ave-Sattarkhan, St-Shadmehr, Alley-Golhar no 6, Tehran, Irano.

22-jara studento de agronomio el Ĉeĥoslovakio, kun kutimaj intereso, serĉas korespondamikojn. Roman Bartl, Pod kaštany 14, CS-616 00 BRNO, Ĉeĥoslovakio.

Se vi estas ĉirkaŭ 50-jara, daŭrigu legi ĉi tiun anonceteton! Janina Rosiek el Gdańsk atendas leteron de vi. Ŝi estas instruistino, kiu lernis esperanton dum iom pli ol duona jaro - kaj skribas en ĝi perfekte (mi ja legis ŝian unuan leteron eksterlanden). Ne lasu ŝin atendi vane. La adreso: Janina Rosiek, ul. Krzywoustego 29 A.m. 1, PL-80-360 Gdańsk, Pollando.

Kun Milada vi certe povos korespondi pri interesaj temoj! Akupunkturo, jogo, homaj rilatoj, tablotenis (pri kiu ŝi ŝajnas esti tre sperta) kaj geografiaj bildkartoj, el kiuj ŝi jam havas preskaŭ 3000, estas la temoj, kiujn ŝi proponas. Ni aldonu, ke ŝi estas 23-jara kaj studas medicinon. Ek! Milada Hacuřová, 775 Olomouc, Ĉeĥoslovakio. La adreso ŝajnas esti nekompleta, sed tian ŝi indikis al ni.

Japana dommastrino kun du gefiloj, 12 kaj 13 jaraĝaj, volonte korespondos kun gesvedoj. La plej ŝatata okupo estas pentrado kaj desegnado, sed ankaŭ pri diverslandaj kutimoj, kostumoj kaj rakontoj ŝi interesiĝas. Skribu al s-ino Yaeko Ohiwane, 3, Shomei-so, 2-61, Oshimoto-c, Nakagawa-k, Nagoya-s, 454 Japanio.

Respondon garantias Dariusz, 18-jara junulo kiu studis la lingvon jam tri jarojn kaj nun volas korespondi kun gejunuloj en Svedio. Skribu tuj al: Dariusz Lis, ul. Wiejska 5/66, PL-14-500 Braniewo, Pollando.

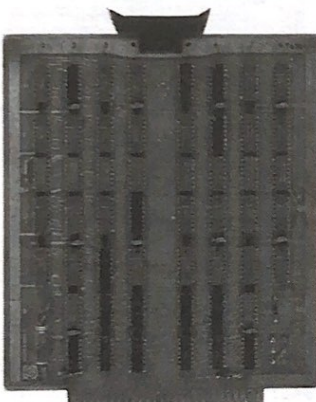
Ĉu laboristo aŭ ministro - tio ne gravas al 56jara fraŭla segisto ĉeĥa. Li volonte korespondas kun kiu ajn kaj pri kio ajn. Skribu al s-ro Ladislav Kralovec, Ĉeska Kubice nro 77, CS-34532, Ĉeĥoslovakio.

39-jara Mirko estas elektroteknikisto kaj li atendas leterojn el tuta Skandinavio post ĉi tiu anonceto. Do, skribu! Lia adreso estas: Mirko Zlatković, Djure Kiša 36, YU-22240 Šid, Jugosl.

Äntligen! Det tycker red. med!

Varsågod! Här kommer ett dubbelnummer av *La Espero* på 16 sidor. Du får det i mitten av januari, trots att det står november/december på första sidan. Orsakerna till denna försening är flera.

Flyttningen av SEF till ny lokal förorsakade en försening på ett par veckor minst. När sedan redaktören kom igång och ville förfärdiga de två återstående numren kunde han bara konstatera, att det inte gick. En av sättmaskinerna strejkade och det tog tid att komma underfund var felet låg. Till sist hittade man felet i ett kretskort, som fick bytas ut. När ett nytt och felfritt kort var på plats, hade det blivit så sent på året, att det inte gick att få fram något under 1980. Men nu kommer i alla fall de felande två numren sammanlagda till ett dubbelnummer.

Här är boven! Ett felaktigt kretskort i fotoenheten satte stopp för *La Espero*. Nu är det kortet borta.

Du hittar i detta nummer mycket läsning, planerad för helgdagarna, bl a en ganska vidrig historia översatt av Marjorie Boulton ur en irländsk roman. Du hinner säkert med den någon kväll när det inte finns något sevärt på tv.

Till sist vill redaktören be om förlåtelse för den även i övrigt ryckiga utgivningstakt som *La Espero* följde under 1980. Esperantokongressen får bära större delen av skulden för det. Ryckigheten har inneburit att en del material, framför allt notiser, inte kommit med, till förtret för notisskrivarna. Bättring utlovas för kommande år.

Gott nytt år 1981, året när SEF fyller 75 år!

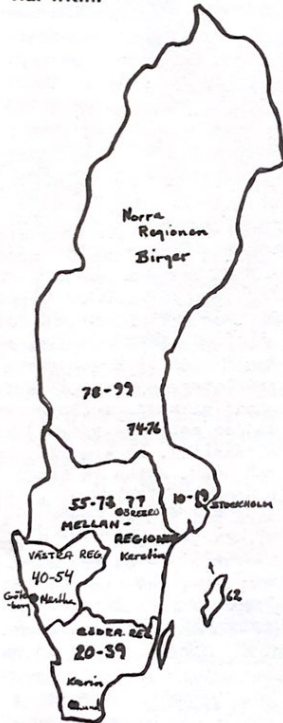
JESONE

Sverige uppdelat

Esperanto-Sverige har styckats i fyra delar.

För att få kontinuerliga kontakter mellan klubbarna och SEF, har fyra styrelsemedlemmar åtagit sig att hålla kontakterna med klubbar i var sin region. Uppdelningen i regioner är inte vetenskaplig och kan komma att ändras.

Tills vidare gäller dock den indelning som finns på kartan här intill.

De fyra kontaktpersonerna är följande:

för södra regionen:
Karin Strandberg
Husmansvägen 19
222 38 Lund

för västra regionen:
Märtha Andréasson
Pl 2265 Tolsered
425 90 Hisingen Kärra

för mellanregionen:
Kerstin Rohdin
Ålsta
690 72 Sköllersta

för norra regionen:
Birger Viggen
Kvarnplan 1
175 41 Järfälla

Ny klubb i Piteå

Visst kommer det till nya klubbar i Sverige! Senast vi kunnat rapportera om sådana var det i Kiruna. Även i höstas blev en ny klubb bildad, igen i norra Sverige. Denna gång har turen kommit till Piteå, där Håkan Johansson, helt ny esperantist, tagit initiativet till den nya föreningen.

Det är med glädje vi hälsar den nya klubben välkommen till SEF!

Veckoträff i Kramfors

Detta nummer av *La Espero* skulle ha tjänat som värvare till en veckoslutsträff i Kramfors. Med alla förseningar har nog träffen redan avverkat när *La Espero* äntligen nått dig.

Träffen var avsedd för klubbrepresentanter från SEFs norra region, dvs Stockholm och norrut till Kiruna.

Programmet bjöd på behandling av olika frågor:

- informationsteknik
- hur och när kan esperanto komma in på skolschemat?
- hur arbetar vi i våra klubbar?
- och så samkväm med program på kvällen.

La Espero kommer att rapportera mera om denna träff. Träffar inom andra regioner är också planerade.

75-jaraj: SEF kaj KEM

Ni ĉiuj scias, ke en 1981 SEF fariĝas 75-jara. Eble ne same multaj scias, ke dum la sama jaro ankaŭ **Klubo Esperantista de Malmö** fariĝas samaĝa (kelkajn monatojn pli frue, la Malmöanoj aldonas fiere).

Pro ambaŭ tiuj gravaj jubileoj la jarkongreso de SEF okazos en Malmö dum kvar tagoj de junio, nome la 5an, 6an, 7an kaj 8an de junio 1981; tio estas ĉirkaŭ pentekosto.

La jarkongreso en Hallsberg decidis, ke oni invitu ankaŭ la aliajn esperanto-organizaĵojn

de Svedio kongresi samtempe — kaj tio ankaŭ okazos. Pro tio oni povas atendi, ke la jubilea kongreso fariĝos vere granda aranĝo.

Jam estas preta speciala glumarko pri la jarkongreso en Malmö: legu specialan anoncon pri tio kaj uzu la glumarkon!

Dum la kongreso funkcios speciala poŝtstampo, kiun ricevos ĉiuj poŝtstamptaj en la kongresejo. Pli da informoj sekvos en venontaj numeroj de *La Espero*; sed jam nun rezervu la tagojn por via ĉijara kongresa vizito!

Klubo Cent: longa listo

Kiam estas longa interspaco tempa inter la numeroj de *La Espero*, la listo de membroj de **Klubo Cent** fariĝas tre longa.

Sekve vi trovos liston de tiuj, kiuj "aliĝis" al la klubo dum la dua duonjaro 1980:

Henry Almar, Uddevalla
Karin Strandberg, Lund
Estrid Lind, Krylbo
Nils Johansson, Norrköping
Lidköpings Esperantoklubb
Nils Olsson, Höör
Bo Petersson, Nynäshamn
Gurli Nylin, Uppsala
Malte Smith, Kävlinge
Valfrid Sandén, Bromma
Karin Sehlstedt, Johanneshov
Västerås Esperantoklubb
Adolf Vestman, Björna
Signhild k Tore Johansson, Kalmar
Elna Jansson, Trångsund
Dalarnas E-distrikt
Helge Lindqvist, Karlskoga
Sten Svenonius, Malmö
Erik Brenander, Kvänum
John Wik, Kalmar
Alingsås E-societo

Por 1981:

Sune W Ahlm, Vänersborg
Anna Ericson, Sundsvall
Karl E Gustavsson, Bergvik
Alice Johansson, Norrköping
Nils Johansson, Norrköping
Tore Johansson, Kalmar
Jan Strönné, Malmö
Gustav Nygård, Göteborg
Alingsås E-societo
Ivar Andersson, Hällforsnäs
Ragnar Hjorth, Stockholm
Barbro Karlsson, Lysekil
Ove Kleborgh, Håsselholm
Rolf Nordström, Huskvarna
Åke Palm, Malmö
Ivar Paulsson, Solna
Karin Sehlstedt, Stockholm
Sven Sundin, Växjö

SEF dankas al ĉiuj "membroj" de **Klubo Cent** kaj bonvenigas pliajn. Oni fariĝas membro tre facile: oni pagas cent kronojn al la poŝtgira konto 20 12 - 3, Esperantoförbundet. Tio estas ĉio.

Du jubileoj en januaro

En januaro 1980 ni povas noti du datrevenojn de gravaj esperantistoj. La 15an de januaro fariĝis 75-jara **Erik Carlén**, kies agado por esperanto preskaŭ atingas la saman aĝon. En malgranda noteto kiel ĉi tiu estas malfacile skizi ĉiujn meritojn de la jubileanto, sed ni bone scias la vastecon de lia agado dum la jaroj, ek ĝis la pinto en la esperantomovado, estraraneco (kaj vicprezidenteco) de UEA. Al la jubileanto niajn plej varmajn gratulojn!

Se iuj deziras festi Erik Carlén per donacoj, la jubileanto proponas, ke tio okazu per donaco al SEF, Specialkonto, poŝtĝiro 14 74 29-5.

La alia jubileanto havas la nomon **Roland Lindblom**, kiu fariĝis kvar tagojn pli poste, do la 19an de januaro, kvaronnan jarcenton pli juna ol Erik, tio estas 50-jara.

Roland nur kelkajn jarojn estras SEF, sed li dume ankaŭ estris la lastan Universalan Kongreson. Pli frue li sukcese estris diversajn esperantokubjn, kiujn li helpis kunfandi, plej laste tiun de Nynäs-hamn.

40 000 kronoj por E-Centro

Ĉirkaŭ 40 000 kronoj atingis rapide SEF post la alvoko en la lasta *La Espero*, por sekurigi la akiron de la EsperantoCentro en Stokholmo. Al tiu sumo kontribuis membroj el la tuta lando. La estraro deziras speciale danki al Agda Olsson el Angered, kiu tre malavare donacis por tiu celo. Jen ĉi sube listo de donacintoj:

Agda Olsson, Angered
Ragnar Hjorth, Stockholm
Rolf Nordström, Huskvarna
S. Uno, Motala
Jönköpings Esperantoklubb
Familjen Strönne, Malmö
Martin Persson, Orsa
Willy Burgemeister, Åmål
L. Andersson, Smedjebacken
Sven Sundin, Växjö
Erik Carlén, Kumla
David Sandström, Malmö
Margit Johansson, Kumla
Hillevi Zackrisson, Linköping
Arne Andersson, Falun
Carl Arenheim
Ljungby Esperantoklubb
Curt Berg, Vällingby
John Trygg, Skärblacka
Esperantoför. i Gävle
Elna Jansson, Trångsund
Ruben Encoson, Solna

Al ĉiuj tre koran dankon!

La lingvo por ni

Post longa penad' kaj turmento,
jes venis ja fine la tag',
ekflirtis en freŝa la vento
tutmonde la verdstela flag':

Esperanto — estas la lingvo por ni, por ni!
Esperanto — ja estas la lingvo por ni!

Sur mondo, en val fruktodona,
en urbo, vilaĝ' kaj kampar',
eksonis la kanto belsona
de nenombrigebla fratar':

Esperanto ...

En neĝo ĉe globaj polusoj,
en varmo de granda ĝangal',
ĉe ĉinoj kaj angloj kaj rusoj
triumfis la akra signal':

Esperanto ...

Survoje de fora stelaro
raketoj en grandformaci'
urĝadis tra spaca la maro
gvidataj al tero de l'kri':

Esperanto ...

En Unuiĝintaj Nacioj
de tuta la delegitar'
aŭdiĝis tre laŭte la krioj
sen helpo de tradukistar':

Esperanto ...

Verkis Henry Thomander

Eĉ Brejnev kaj Reagan kunsidis
kun Hua en ĉina hotel',
babilis kaj ludis kaj ridis
kaj kantis sub verda la stel':

Esperanto ...

"Neniam plu lingvaj problemoj
rekaŭzu militon en mond'!"
proklamis la tri kun manpremoj
kaj kantis denove en rond':

Esperanto ...

Varmkora estiĝis la mondo,
paciĝis ja ĉiu popol',
influe de granda la rondo
marŝanta sub verda simbol':

Esperanto ...

Ja bela fariĝis surtera
la vivo de ĉiu estaĵ',
ŝanĝiĝis la tempo mizera
per helpo de verda miraj':

Esperanto ...

(malrapide)
Subite de l'tuta epoko
plu restis neniu ol mi,
ĉar en la ĝardeno de l'koko
eksonis vekiga la kri':

Esperanto — estas la lingvo por ni, por ni!
Esperanto — ja estas la lingvo por ni!

La okuloj viaj flamas

La okuloj viaj flamas,
peĉon mia koro nestas,
turnu for vin aŭ mi brulos,
karbostako sen izol'.

Violono mi kun kantoj
el la tuta mondo estas.
Vi ĝin povas igi ludi
tute laŭ la propra vol'.

Turnu for vin, vin returnu!
Mi brulemas, emas fridi.
Ĝuo kaj sopir' mi estas,
limas al aŭtun', printemp'.

"Dina ögon äro eldar"

Ĉiuj kordoj jam streĉitaj;
ludu, rajtu jam senbridi,
la plej lastan altan kanton
pri la mia amotemp'.

Turnu for vin, vin returnu!
Brlu ni aŭtunvespere;
ŝtormoĝojo jam trafluas
tra standard' el ruĝo-or —

ĝis trankvilo kaj mi vidas
paŝi for krepuskaeren
vin, la lasta, kiu sekvis
min pro mia junador'.

Tradukis Franko Luin

ESPERANTOFÖRLAGET

PRIS- LISTA 1981

Listan här intill omfattar samtliga förlagets titlar som finns i lager (alla titlar inom ramen) samt en del titlar som normalt hålls i lager. Priserna gäller från 1 januari 1981.

Från 1 januari gäller följande regler:

1. Beställningar med samtidig betalning levereras utan några pristillägg.
2. Beställningar mot faktura debiteras 5 kr i fakturaavgift.
3. Beställningar av förlagets egna utgåvor (alla titlar inom ramen), överstigande 300 kr, får 10%-rabatt. Varje beställning räknas för sig. På andra förlags utgåvor utgår ingen rabatt.
4. För bokombud inom klubbarna gäller samma regler som ovan.
5. Priserna i denna prislista är inklusive moms och porto.

Förlagets egna utgåvor enligt listan här intill beställs från Esperantoförlaget, Box 7502, 200 42 Malmö, helst per postgiro 578-5.

Alla andra beställningar, framför allt av andra förlags utgåvor, beställs från EsperantoCentro, Brunnsgatan 21, 111 38 Stockholm, telefon 08-11 74 34.

ESPERANTOFÖRLAGET

Allas andra språk	20 kr
Aniaro	72 kr
Bona rido	15 kr
Disko "kultura valoro"	20 kr
Ek!	35 kr
Esperanto-fakta	10 kr
Esperantokurs (Lindén)	25 kr
Esperanto-svensk ordbok	25 kr
El la vivo de Zamenhof	6 kr
Inter sudo kaj nordo	25 kr
Islandaj pravoĉoj, inb.	25 kr
Islandaj pravoĉoj, häft.	18 kr
Jaroj sur tero, inb.	30 kr
Jaroj sur tero, häft.	22 kr
Konstruteknika terminaro	10 kr
Konscienco riproĉas	10 kr
Kredo al Dio en la atomepoko	6 kr
Kredo Floroj Dinamito, inb.	25 kr
Kredo Floroj Dinamito, häft.	18 kr
Lilla ordboken	30 kr
Lärobok för skolan (Dahl)	15 kr
Malsata ŝtono, inb.	45 kr
Mi serĉis oron kaj oleon, inb.	25 kr
Mi serĉis oron kaj oleon, häft.	18 kr
Normandaj rakontoj	60 kr
Pasko	5 kr
Printempo de morto	20 kr
Sveda poemaro	15 kr
Svensk esperanto-grammatik	30 kr
Ŝipestro rakontas, inb.	20 kr
Ŝipestro rakontas, häft.	15 kr
Sep fratoj	25 kr
Tra lando de indianoj, inb.	40 kr
Tra lando de indianoj, häft.	32 kr
Raka vägen	15 kr

Standar	40 kr
Bordsflaggor, siden	15 kr
Stjärnor för rockslaget: stora	6 kr
små	5 kr
UEA-märke för rockslaget	6 kr
Flaggor esperanto-svenska	8 kr
Uttalskassett för Ek!	50 kr
Uttalsskivor för Ek! (4 st)	75 kr
Plena vortaro	55 kr
Paŝoj al plena posedo	? kr
Fervojista terminaro	27 kr